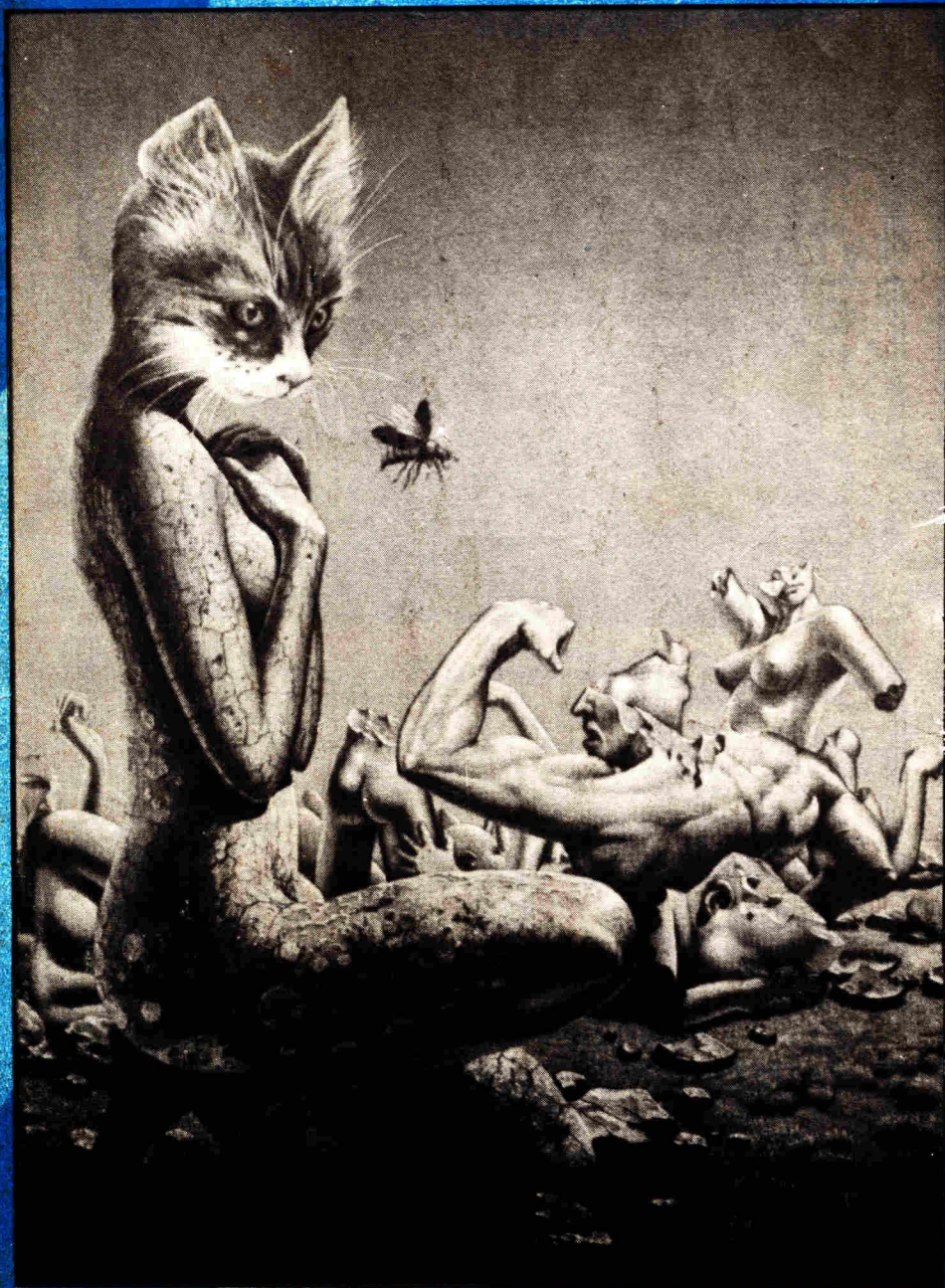

Χιονάτη^{#4½}

ΓΕΝΑΡΗΣ '81-δpx.45...

για μεγάλους.....

Χιονάτη

για μεγάλους

Έκδότης
& υπεύθυνος με τόν νόμο:
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ
Αγίου Ανδρέου 8
Νέα Σμύρνη— 9331726

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1981

τεύχος 4 1/2

δρχ.45

Σύνταξη:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σ' Αυτό Τό Τεύχος Συνεργάζονται

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ
ΚΩΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ
ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΝΤΑΤΣΟΓΛΟΥ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΑΒΑΝΗΣ

Καλλιτεχνική Διεύθυνση— Μοντάζ:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Έξωφυλλο:
Patrick Woodroffe.

Φίλμς-άναπαραγωγή φωτογραφιών
ΝΑΣΙΚΑΣ-ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ
Λεωνίδου 25-5249789 & 5244443

Έκτύπωση:
ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
Μαυρομιχάλη 127

Υπεύθυνος τυπογραφείου:
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Copyright όλων των κειμένων, φωτογραφιών, σκίτσων & κόμιξ:
"Χ Ι Ο Ν Α Τ Η — για μεγάλους" Αγ. Ανδρέου 8, Νέα Σμύρνη.

ΧΙΟΝΑΤΗ

για μεγάλους

ΤΙ ΣΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΚΔΟΤΕΣ ;

Όσον αφορά την ταυτότητα των άνωθι
εικονιζομένων ό νοώ νοείτω.....

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Καί έκεί πού όλοι έλπίζαμε πώς ή ΧΙΟΝΑΤΗ—γιά μεγάλους ένηλικιώθηκε νά πού ξαφνικά κυκλοφορεί, σέ μικρό μέγεθος καί μέ άριθμηση 4 1/2.Τό κακό φυσικά δέν είναι μόνιμο, μιάς καί ή μεγάλη ΧΙΟΝΑΤΗ γιά μεγάλους θά κυκλοφορήσει κανονικά—σάν νά μήν τρέχει τίποτα στίς 30 Γεννάρη τοῦ 81.

Όμως γιατί αὐτή ή μικρή ΧΙΟΝΑΤΗ.Οί συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ παρατηρήσαμε πώς μεσολαβεῖ κάποιο μεγάλο χρονικό διάστημα ἀπό τήν έκδοση τοῦ ενός ἀπ'τό άλλο τεῦχος πού κυμαίνόταν ἀπό 4 ἔως 7 μήνες,διάστημα καθόλου άδικαιολόγητο γιά κάθε ένα πού ξέρει τίς συνθήκες έκδοσης ενός περιοδικοῦ σάν τήν ΧΙΟΝΑΤΗ στήν Ἑλλάδα.Γιά νά συντομέψει αὐτό τό διάστημα άποφασίσαμε στό ένδιάμεσο διάστημα δύο μεγάλων ΧΙΟΝΑΤΩΝ νά έκδίδουμε μιά πιτσιρίκα πού θά καλύπτει τό όχι μεγάλο,έλλειζουμε,χρονικό κενό.

Πέρα ἀπ'αὐτά ή ΧΙΟΝΑΤΗ—γιά μεγάλους ξεκινά τήν έκδοση βιβλιαρακίων μέ έλληνική καί ξένη λογοτεχνία & έρευνα. Είναί έτοιμοι γιά έκδοση άρκετή τίτ-

λοι μεταξύ τών όποίων,μιά ποιητική συλογή τής Ἐφης Ἀναστασίου,ένα βιβλίο τοῦ Ἄλντους Χάξλεϋ,δύο σενάριο τοῦ Ζάν Ρενουάρ καί τοῦ Λουῖ Μπουνιου-έλ,ένα μυθιστόρημα τοῦ Μάκη Ἀνδρονόπουλου,μιά συλογή τοῦ Γιώργου Δάγλα καί άλλα ένδιαφέροντα μεταξύ τών όποίων δύο κινηματογραφικές μελέτες,ή μιά τόν Φανταστικό κινηματογράφο καί ή άλλη γιά τό rock στό ελληνικό σινεμά.

Καί γιά νά μήν ξεχνιόμαστε:

Ἡ ἙΧΙΟΝΑΤΗ—γιά μεγάλους' έξακολουθεῖ νά κυκλοφορεῖ χωρίς ατέλεια,πράγμα πού σημαίνει πώς δέν χρηματοδοτεῖται έστω καί έμεσα ἀπ'τό Δημόσιο(όπως άλλα πολυδιαφημισμένα άντεργκράουντ περιοδικά)καί θεωροῦμε οί συνεργάτες καί γώ τήν άρνηση γιά χορήγηση ατέλει-ας σάν μιά νέα 'άνώδυνη' μορφή λογοκρισίας πού έπιχειρεῖ νά άσκήσει ή Ἑξουσία στά περιθωριακά έντυπα.

Αὐτά καί άντισταθεῖτε στήν είσοδο τοῦ 1981(όπως έγραφα πρίν ἀπό ένα χρόνο ἀπ'τίς στήλες τοῦ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ—άλλες έποχές όμως τότε ή μήπως οί ἔδεις:)

Ω ΕΚΔΟΤΗΣ

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΟΡΑΤΟΥ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ

Η ΛΑΜΨΗ

Ξένος τίτλος :THE SHINING

Σκηνοθεσία:ΣΤΑΝΛΕΥ ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ

Σενάριο:Στάνλεϋ Κιούμπρικ-Ντάϊαν Τζόσσι

Φωτογραφία:Τζών Άλκοτ

Μουσική:Μπέλα Μπάρτοκ

Διανομή:Τζάκ Νίκολσον,Σέλλεϋ Ντυβάλ

Ντάννυ Λόουντ

Διάρκεια:118'

Χρονιά παραγωγής:1980

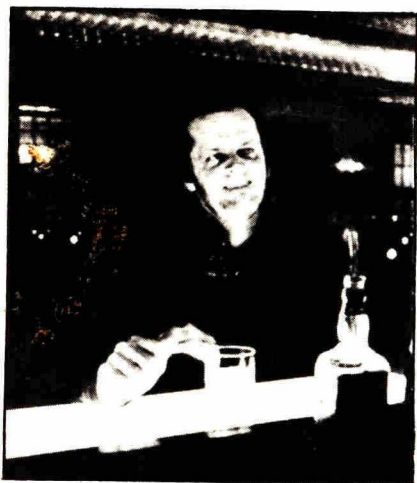

Ό πιτσιρικός Ντάννυ Λόουντ,ή πιό ένδια-
φέρουσα παρουσία σ'όλο τό έργο καθώς
γνωρίζει τήν "γνώση".

Καί πρῶτ'απ'όλα γιά νάρθουμε στήν έν-
τελῶς παιδιάστικη ἐξήγηση τοῦ τέλους.
Δηλ. ὁ Τζάκ Τόρανς (Τζάκ Νίκολσον)
πάντα ὑπῆρχε σάν συντηρητής τοῦ ξενο-
δοχείου καί ὅλη ἡ ταινία ἐξηγεῖται μέ
τό φαίνόμενο τῆς μετεμψύχωσης.Κάτι τέ-
τοιο ἐπιχειρεῖ νά ἀρθρώσει ὁ Κιούμπρικ
μία πού τοῦ φαίνεται ἀπαραίτητο κάποια
"στά πλαίσια τῆς λογικῆς" ἐξήγηση γιά
τήν ταινία του.Καί ἐνῶ στό "2001" ἔχου-
με καθαρά ἰδεαλιστικό καί μεταφυσικό
τέλος (πράγμα πού κατατάσσει τόν Κιού-
μπρικ στήν τάξη τῶν μεγάλων δημιουρ-
γῶν) ἐδῶ στή "ΛΑΜΨΗ" ἔχουμε ὄχι μόνο
μία συμβατικότατη ἀποκορύφωση καί τέ-
λος ἀλλά καί μία συμβατικότατη φιζιόν.
Οὔτε μία οὔτε δύο δέν εἶναι οἱ ταινίες
πού ἔχουν ἀσχοληθεῖ μέ τόν ἐσωτερικό
ψυχισμό ἑνός ἀνθρώπου,τίς φαντασιώσεις
πού βγαίνουν ἀπ'τό μυαλό του,ἡ τά σπί-
τια πού περιέχουν συνείδηση καί κατευ-
θύνουν τούς κατοίκους τους.Ἀπ'τόν με-
γαλοπρεπή "ΕΝΟΙΚΟ" τοῦ Πελάνσκι ὡς τό
θαυμαστό "ΕΞΟΧΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ"
τοῦ Ρόζεμπεργκ καί ἀπό τόν "ΑΠΟΛΥΤΟ

ΤΡΟΜΟ" τοῦ Μήντακ ὡς τά παλαιότερα "ΤΑ
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ" τοῦ Γουλίννερ,
"ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ-ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ" τοῦ
Λουί Βατιέ,τά φίλμς τοῦ Ρολλέν,τό
"ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΡΟΜΠΟΤ" τοῦ Κάμμελ,τό
"ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΕΣΤΑΖΕ ΑΙΜΑ" τοῦ Ντόμφελ,τό
"4 ΜΥΓΕΣ ΣΕ ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΕΛΟΥΔΟ" τοῦ Ἀρτ-
ζέντο,κ.ἄ.,ἔχουμε ἴδια ἢ παρόμοια θεια-
τολογία ἀνάλογα προσαρμοσμένη γιά τόν
ἰδιαιτέρο χαρακτήρα τοῦ κάθε ἔργου.Φυ-
σικά κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ πῶς
ἡ "ΛΑΜΨΗ" παρουσιάζει ἕνα ἰδιαιτέρο ἐν-
διαφέρον γιά ἕναν μελετητή τοῦ Κιούμπ-
ρικ ἢ γιά ἕναν θιασώτη τοῦ "σινεμά γιά
τό σινεμά"— ὅπως εἶμαι καί γώ— ἀλλά
πρός θεοῦ νά μὴν τήν χαρακτηρίζουμε
καί ταινία τρόμου ἢ ἔστω "δοκίμιο πάνω
στόν τρόπο πού φωτίζει τήν ἄλλη πλευρά
τῆς ἔκστασης"— ὅπως θέλει τήν ταινία ὁ
φίλος Φέρρης.

Δοκίμια πάνω στήν ἔκσταση θά μπορούσαν
νά ὀριστοῦν τά δυό τελευταῖα φίλμς τοῦ
Ντάριο Ἀρτζέντο "ΣΟΥΣΠΙΡΙΑ" καί "3 ΠΥ-
ΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ" ἡ ὅ λ α τὰ φίλμς τοῦ
Ζάν Ρολλέν.τά φίλμς τοῦ Κόρμαν καί κά-

Ο Τζάκ Νίκολσον σε μία απ' τις κλοουνίστικες εκφράσεις του στήν παρωδία τρώμου "Η ΛΑΜΨΗ" του Κιοϋμπρικ.

Η σύζυγος του Νίκολσον καθώς συνειδητοποιεί το επικείμενο(;) τέλος: "Άλλη κλοουνίστικη φυσιολογία σε μία ταινία πού θα μπορούσε νάταν...μεγάλη...

ποια άλλα ακόμα πού δεν μου έρχονται τούτη τή στιγμή στή μνήμη. Άλλά όπωσδήποτε όχι ή "ΛΑΜΨΗ" πού μέσα από τό άργό κύλισμα τής φιξιόν,τά βαρυφορτωμένα μπαρόκ ντεκόρ καί τό κλοουνίστικο παίξιμο τών ήθοποιών (μέ εξαίρεση τόν μικρό Ντάννυ Λόυντ) κάθε άλλο παρά εκστραση σου δημιουργεί.

Υπάρχουν σκηνές πού σέ άφήνουν άναυδο — αλλά δεν σέ τρομάζουν,δέ σου χαρίζουν εκείνη τήν ήδονιστική σχέση πού μπορεί καί πρέπει νά έχει ό θεατής-κάτοπτρο μέ τήν φωτεινή όθόνη-σκηνή αντικαθρέφτισμα του πραγματικού γίνεσθαι στο κέτρο τής φαιδας του ούσιας.Τελικά δεν επιτυγχάνεται ή έρωτική σχέση πού είχε πού τήν έ ο Κιοϋμπρικ στο "2001",στο "ΚΟΥΡΔΙΣΤΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ" ή στον "ΜΠΑΡΡΥ ΛΥΝΤΟΝ". Η τερατώδης φυσιολογία του Νίκολσον πού κουτσός καί καμπουριασμένος κυνηγά τόν γυιό του μ' ένα τσεκούρι μέσα στή νύχτα καταμεσής στον πρόσωπο λαβύρινθο του κήπου είναι ή καλύτερη σκηνή τής ταινίας καί ίσως χαρίζει λίγη από τήν ήδονιστική εκείνη χαρά πού καλείται τρώμος,πλήν όμως τούτης τής σκηνής ούδέν έτερον.

Τό άσασέρ ξεχυλίζει αίμα καί παρασέρνει τά πάντα στο πέρασμά του. Ώραίο εύρημα αλλά άνευρο. Η διπλή προσωπικότητα του

πιτσιρίκου ξαναχρησιμοποιημένη σε άλλες ταινίες όπως στο "ΕΞΟΧΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ".Τό τέλος έκνευριστικά σίγουρο μέσα στα παραδοσιακά κλισέ.Δώδεκα παρπέντε οί καλοί σώζονται καί οί κακοί πεθαίνουν.Τουλάχιστον στις "ΚΡΑΥΓΕΣ ΑΓΩΝΙΑΣ",αυτό τό εξαίσιο μελέτημα πάνω στον τρόπο πού είδαμε τήν περασμένη βδομάδα καί θάψαν οί φωστήρες μας κριτικοί,ό τρόμος καί ό φόβος του άγνωστου ύπήρχαν στο τελευταίο πλάνο ύποσημειώνοντας πως ίσως όλα τώ ρα άρχίζουν. Έδώ στή "ΛΑΜΨΗ",τέλος καλό, όλα καλά.

Φυσικά έχουμε μία τέλεια από κάθε άποψη φωτογραφία του Τζών Άλκοτ,καί ένα σκηνοθέτη,τόν Κιοϋμπρικ,πού τά δίνει όλα γιά μία θαυμαστή δημιουργία "καθαρού" κινηματογράφου,χωρίς σημαίνοντα καί σημαίνονενα.Άλλά αυτό δεν σώζει τή κατάσταση.Στή μεσημεριάτικη προβολή του ΟΡΦΕΑ πού είδα τό έργο,καμιά τρωμάδης αντίδραση από μέρους τών θεατών, ούτε καν τό παραδοσιακό γέφυρκό γέλιο πού ξορκίζει τόν έντονο τρόπο.Τίποτα, άπλά συζητήσεις χαμηλόφωνες πού προμάντευαν τήν επόμενη σκηνή.Ναί,άλλά αυτό σίγουρα δεν είναι ταινία τρώμου, ή μάλλον είναι μία ΚΑΚΗ ταινία τρώμου.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΖΑΛΗ ΑΘΛΙΩΝ ΦΑΛΛΩΝ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΖΑΛΗ

Ξένος τίτλος : DIE REINHEIT DES HERZENS

Σκηνοθεσία-σενάριο: ΡΟΜΠΕΡΤ ΒΑΝ ΑΚΕΡΕΝ

Φωτογραφία: Ντjήτριχ Λόμαν

Μουσική: Πιέρ Ράμπεν

Διανομή: Έλιζαμπέθ Τρίσσεναρ, Ματίας

Χάμπιτς, Χάινριχ Γκίσκες,

Μαρί Κόλπιν

Διάρκεια: 100'

Χρονιά παραγωγής: 1980

Στήν "Καθαρότητα της καρδιάς" όλα ξεκινάνε με μιὰ φάρσα, όταν ο συζυγος—φαιδρός και κουρασμένος συγγραφέας σπρώχνει τήν επίσης κουρασμένη και πουριτανή γυναίκα του νά κάνει έρωτα με ένα κτήνος, ένα ΦΡΙΚΙΟ(!) χωρίς αίσθήματα. 'Η ταινία ούσιαστικά αρχίζει με τό πάρτυ όπου η γυναίκα του συγγραφέα καλεϊ τόν τρίτο του κλασσικού στόν κινηματογράφο έρωτικού τριγώνου. Έκεϊνος ανταποκρίνεται στήν πρόσκληση. Κι έτσι βρίσκεται στό κέντρο ενός κόσμου πού αποτελείται από κουρασμένους μικροαστούς, κουλτουριάρηδες, πάνκιδες, έπαγγελματίες ζυγκολό κ.λ.π. Έδώ έχουμε μιὰ

διαπόμπευση(στυλ γνωριμίας) του νεαρού επιβήτορα απ'τόν συγγραφέα, πού θυμίζει τήν διαπόμπευση τών άλλτων στήν 'Αθήνα, ειδικά όταν ο συγγραφέας αποκαλύπτει τήν ταυτότητα του νεαρού πιονιού: ΚΛΕΦΤΗΣ. Κι έτσι αρχίζει ένας χορός πού από πλάνο σε πλάνο γίνεται ταχύτερος, τρομακτικός, βίαιος. 'Η γυναίκα αρχίζει νά υποτάσσεται στόν νέο φαλλό πού σιγά σιγά αφήνει νά φανεϊ τό αληθινό του πρόσωπο. 'Αν ο συγγραφέας ήταν γιά τή γυναίκα του ένα κτήνος, προϊόν τών λογής λογής στερεοφωνικών και τυποποιημένων τροφών ο νεαρός θά μπορούσαμε νά τόν χαρακτηρίσουμε σάν ένα ρομπότ απ'αυτά πού φτιάχνουν οι λογής λογής γκουρού και δάσκαλοι υποτιθέμενων ανατολικών θρησκειών. 'Η απογοήτευση έρχεται μ'ένα συμβολικό δώρο τής γυναίκας—πεοδοχείου στόν άρρενωπό γκουρού της. Τή θιβετιανή Βίβλια τών Νεκρών. Παράλληλα ο συγγραφέας έχει μιάν εκπληκτική ζηλότυπη σκηνή με τήν γυναίκα του όπου σπάει τά πιτάτα του σπιτιού και η γυναίκα τά στερεοφωνικά. Ένας θαυμάσιος διάλογος. Μιά γλυκειά έπικουωνία. 'Η κόρη φυγαδεύει τήν μάνα έτοιμη ακόμα και γιά θυσία. 'Η άγαπημένη γάτα μάνας και κόρης όμως είναι τό έξι-

λαστήριο θύμα (σύμβολο θηλυκότητας) όταν έκσφενδονίζεται απ'τό παράθυρο για νά τήν δούμε κατόπιν νά δέχεται τήν περιπόληση τής γυναίκας στο νέο σπίτι. Τώρα ο συγγραφέας αρχίζει νά νοιώθει τήν ήττα του καί νά προσπαθεῖ νά συμβιβαστεῖ. Αρχίζει μιὰ περιπλάνηση στους χώρους πού συχνάζει ὁ νεαρός πάνκ ἐπιβήτορας. Νοιώθει ξένος. Τόν διώχνουν. Θέλει νά αὐτοκτονήσει. Δέν μπορεῖ. Σώζεται. Κι ἔτσι ἀπαγάγει τήν γάτα καί καλεῖ τὰ πρόσωπα πού ἔχουν γίνει τέσσερα πιά μέ τήν ἐνεργητική προσθήκη τής κόρης πού ἐνῶ φορᾶ πέτσινα καί τό παίζει σκληρή κατά βάθος εἶναι ἡ ἄσιπλη παρθένα. Ὁ εὐαίσθητος συνδετικός κρίκος τοῦ θεσμοῦ οἰκογένεια.

Καί ἐκεῖ ἐξελλίσσεται ἡ δυνατότερη σκηνή τοῦ ἔργου ὅπου φαίνεται καθαρά ἡ πλύση ἐγκεφάλου πού ἔκανε στήν γυναίκα ὁ νεαρός—γκουρού τέρας. Ἔτσι ὁ ἄνδρας τής τό παίρνει ἀπόφαση καί φεύγει. Ὁμως ἔχει πάρει καί τήν ἀποφασή της καί ἡ γυναίκα—θύμα γιά νά γίνει θύτης στόν

ἥ πουριτανόσεξουαλικοαδεμειτοκουλτουροεπαναστάτρια σύζυγος τοῦ πουριτανόσεξουαλικοαδεμειτοκουλτουροεπαναστάτη σύζυγου συγγραφέα καθώς καλωπίζει τόν ἑαυτό της διὰ νά συναντήσει τόν νεαρόν λουμπενπρολεταριογινγκιανγκλετοβιβλι οφαλλοκρατοῦντα ἐπιβητορά της.

βωμό τοῦ ἔρωτα καί τής βίας. Ἡ τελευταία πορεία τοῦ νεαροῦ μέχρι τό ξενοδοχεῖο—θυσιαστήριο εἶναι μέσα ἀπό δρόμους σκοτεινούς μέ πουτάνες. Κι ὁ ἄνδρας ὅμως ἐκφράζει τό μῖσος του στίς γυναῖκες ξυλοκοπόντας μιὰ τυχαία γυναίκα στό μετρό.

Καί τελειώνει ἡ ἐκπληκτική ἀπό κάθε ἀποψη ταινία μ'ἓνα ταμπλώ-βιβάν τής οἰκογένειας (').

Ὁ Ρόμπερτ Βάν Ἀκερεν ἄν καί ἔχει γυρίσει 17 ταινίες μετά τό 64 καί ἀπό ἡλικία 17 ἐτῶν, στήν δεκάτη ὁγδοη ταινία ἔφτιαξε ἓνα δημιούργημα πού σίγουρα κατατάσσεται στίς μεγάλες ταινίες τοῦ κινηματογράφου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τά τελευταῖα χρόνια μιὰ νέα κινηματογραφική σχολή τείνει νά δημιουργηθεῖ, ἡ σχολή τῶν Νέων Γερμανῶν κινηματογραφιστῶν. Μέ ἔντονα τά σημάδια τής Γαλλικῆς

ἀμφισβήτησης τοῦ 68 καί τοῦ κινήματος τῆς ρόκ μουσικῆς, οἱ δημιουργοί αὐτοί ἔχουν σάν κύρια θεματολογία τους τόν ἄνθρωπο σάν "ἐν"συνεῖδητο δν καί τὸ πρόβλημα ἀποξένωσης πού ἀντιμετωπίζει στήν σύγχρονη μεγαλόπολη πού ζεῖ. Τέτοι-οι σκηνοθέτες μποροῦν νά θεωρηθοῦν ὁ Βλμ Βέντερς πάνω ἀπ' ὅλους καί οἱ Χέρτζοκ, Φασμπίντερ, Ζύμπεμπεργκ, Χάντκε κ. ἄ. Μέσα σ' αὐτούς ἔρχεται τώρα νά προστεθεῖ ὁ Ρόμπερτ Βάν "Ακερεν". Ἀλλά πόση ἀπό-σταση τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸ ἔργο τῶν ὑπολό-πων. Καί αὐτὸ γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ταινίας δέν μπορεῖ νά προσφέρει δημιου-ργικὲς προσβάσεις γιὰ ἀνίχνευση τοῦ χω-ρόχρονου.

Χῶρο τὸ Δυτικὸ Βερολίνο. Χρόνος σημερι-νός. Δυτικὸ Βερολίνο: μέ τούς πύργους τοῦ τὰ πάρκα του, τούς ἀτέλειωτους αὐτοκινη-τόδρομους (σαφῆς ἀναφορά στὸν Βέντερ κί-στός 'ΑΛΙΚΗ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ') ἀλλά καί μέ τὸν ἀσφυκτικὸ περιορισμὸ τῶν ἡρώων σ' ἓνα χῶρο ὅπου κυριαρχοῦν οἱ ἀποχρώσεις τοῦ μπλε, τοῦ γκρι καί τοῦ ἀπρόσωπου ἀλουμίνιου. "Ένας χῶρος τέλεια ὀργανωμέ-νος, ἓνας χῶρος "ἀσπτος". Καί μέσα σ' αὐτὸν τὸν χῶρο ὑπάρχουν "Έκείνος καί "Έκείνη. Διανοοῦμενοι καί οἱ δύο, σεξου-αλικά ἀπελευθερωμένοι (;). Συγγραφέας ὁ ἓνας, κουλτουριὰρα βιβλιοπώλης ἡ ἄλλη. "Έκείνος μελετᾷ τὸ γυναικεῖο κορμί μέ ψυχρὴ ἀντικειμενικὴ ποίηση, προτρέπει σαφῶς πρὸς χάριν τοῦ μυθιστορηματός του νά δοκιμάσει "Έκείνη τὸ "σέξ" (μέ ἄλλα λόγια τὴν δυναμικότητα ἐνός πέους) ἐνός ἄλλου ἄνδρα. "Όμως αὐτὴ ἐνολεῖ ἡ θέλει νά εἶναι πιστὴ. Καί μέ δυσκοιὰ δέχεται αὐτὸ τὸ ἀπελευθερωμένο... σεξουαλικά παιχνίδι. Καί μέσα σ' ὅλο αὐτὸ τὸ κομφοῦ-ζιο ὑπάρχει καί ἡ κόρη, σεξουαλικά ἀπε-λευθερωμένη καί αὐτὴ, ὄντας λεσβία, ντύ-νεται πάνκικα, χορεύει ἑξαλα τὸ χάρντ-ρόκ καί ἡ δὴλ τῆς ἐμφάνιση εἶναι πρόκ-ληση στήν καθωσπρέπη ἀπελευθερωμένη οἰκονόμεια. Τελικὰ ἡ σύζυγος, "Έκείνη, γνωρίζει τὸν Τρίτο πού μέλει νά τὴν κάνει νά γνωρί-σει τίς χάρεις τοῦ σέξ, ἢ τοὺλάχιστον αὐ-τὸ ἐννοεῖ ὁ σκηνοθέτης. "Έναν ἄθλιο λοῦ-μπεν τοῦ κερατὰ μέ πασαλεῖματα γνώσης, πού κλεβεῖ στὰ βιβλιοπωλεῖα βιβλία γιὰ νὰ τὰ πουλᾷ ἀργότερα σὰ καφετέριες. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κάρλ (τὸ ἐπίθετο μᾶλλον θά-ναι... Μάρξ). Τὸ τυχαῖο καί μοναδικὸ γα-μσι δμως πού ἐπεδίδωξε ὁ συγγραφέας γιὰ τὴν γυναῖκα του τελικὰ ἀποκτᾷ διαστά-σεις συνέχισης πού τὸν ἀνησυχεῖ λίαν. Φυσικὰ ἔχουμε καί τὴν ἀπαραίτητη σκηνή

ζηλοτυπίας ὅπου "Έκείνο σε κομψὲς κινή-σεις σπάζει ὅτι γυαλικὸ βρεῖ μπροστά του καί κατεδαφίζει ἅπαντα τὰ βιβλία τῆς μεγαλειώδους βιβλιοθήκης του καί "Έκείνη ἐπιχειρεῖ νά κατεδαφίσει τὸ στερεοφωνικὸ, ἀνεπιτυχῶς φυσικὰ μιάς καί δέν σπάει εὐκολα. "Απότελεσμα αὐτοῦ νά γελοιοποιεῖται ἡ ἀνανάκτηση τῆς (δείγμα τῆς ὑπερβάλλουσας σημασίας πού δίνει στὸν φαλλόν του ὁ σκηνοθέτης). Με-τὰ μέ τὴν βοήθεια τῆς δερματοφορεμένης κόρης δραμετεύει ἀπ' τὸ σπῆτι γιὰ νά ἐγκατασταθεῖ στό σπῆτι τοῦ φαλλικοῦ ἄν-τικαταστάτη τοῦ ἄνδρα τῆς, τοῦ ἡλίθιου λοῦμπεν, πού ἀπ' τὴ μιά εἶναι ὁπαδὸς τῆς ὑγιεινῆς τροφῆς (Γίν, Γιάνγκ καί ἄλλες μαλακίες) καί ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιδιώκει ἄστικὴ ἀποκάτσταση καί νοιώθει περη-φάνια γιὰ τὸν θαυμάσιο φαλλὸ του. "Αν εἶναι ποτέ δυνατό νά συμβιβάζονται αὐ-τές οἱ δύο βιοθεωρίες.

Στὸ τέλος φυσικὰ "Έκείνη θά σπάζει τὸν μελαγχρινὸ ἐπιβήτορα (ἀφοῦ προηγούμενως τοῦ χαρίζει τὸ θιβητιανὸ βιβλίο τῶν Νεκρῶν) καί ἐνῶ τὸν ἔχει μέσα τῆς, θά πά-ει σπῆτι τῆς ἀφοῦ ἀπολυμανθεῖ προηγου-μένων (δές τὴν συμβολικὴ σκηνή ὅπου πε-ρνάει μαζί μέ τὸ αὐτοκίνητο τῆς μέσα ἀπὸ τὸ αὐτόματο πλυντήριο) καί ἔτσι μπορεῖ νά ξαναπροσφέρει τὸ μαρμένο κορμί τῆς στὸν διανοοῦμενο ἄνδρα τῆς. Καί ἐμφανίζεται ἡ "ὀργισμένη" κόρη χωρὶς δερμάτινα, ἀλλὰ μέ μιά παρθενικὴ ἄσπρη νυχτικιά, πού ΔΕΝ εἶναι διαφανὴς νά προστεθεῖ στό οἰκονομεικὸ ἄλμπουμ. Καί ὅλα αὐτὰ στό Δυτικὸ Βερολίνο, τὴν πλὴ ἀπρόσωπη πόλη τῆς Εὐρώπης. Καί φυ-σικὰ ὁ σκηνοθέτης δέν τολμᾷ νά πράξει τὴν μεγάλῃ καινοτομία, δηλ. νά βάλει τὴν γυναῖκα νά σπάζει καί τὸν ἄνδρα τῆς καί νά πηγαίνει νά τὴν βρίσκει μέ τὴν κόρη τῆς—θεματολογία πού δὴλ ἡ ταινία μᾶς παρέπεμπε. "Αλλὰ πού ἐπανασ-τατικὸτητα ἀπὸ τὸν κύριο "Ακερεν. "Έτσι ἓνα θέμα πού στὰ χέρια τοῦ Φασμ-πιντερ θάταν δρᾶμα βραδυφλεγούς ἐκρή-ξεως, στὰ χέρια τοῦ "Ακερεν καταντᾷ ἄ-ηδὴ τοῦ κερατὰ. "Ακό μα καί ἡ ἀποδέμ-ηση τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς μοιάζει νάχει τὴν γεύση ξαναζεσταμένου ἀνάλατου φα-γητοῦ. Φυσικὰ ὅμως οἱ διανοοῦμενοι κριτικοί, τὴν ἐκθείασαν, μιάς καί τοὺς θυμίζει συγγενικὲς καταστάσεις μέ τὴν κενότη-τα πού τὴν διέπει, σάν ταινία, ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὥς τὸ τέλος.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο ΚΝΙΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΓΑΡΥ-ΦΑΛΛΟ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΓΑΡΥΦΑΛΟ

Σενάριο-σκηνοθεσία: Νίκος Τζήμας
Διανομή: Μάνος Κατράκης- 'Αλέκος 'Αλεξαν-
δράκης-Κώστας Καζάκος-Αίμιλία
'Υψηλάντη- 'Αντώνης 'Αντωνίου.

Διάρκεια: 125'

Χρονιά παραγωγής: 1980

Στίς 'Ελληνικές ταινίες έμπορικης πα-
ραγωγής δέν γράφουμε συντελεστές μου-
σικής καί φωτογραφίας μιάς καί έκ προ-
οιμίου εἶναι ἀνάξιοι λόγου.

"'Αν κάποτε ὁ ἀντικομμουνισμός χρησι-
μοποιήθηκε στήν ψυχροπολεμική πολιτική
σάν ὄπλο ἐναντίον τοῦ Σταλινικοῦ Κρά-
τους, σήμερα τό Παγκόσμιο Σύστημα βρίσ-
κει πολλά σημεῖα ἐπαφῆς ἀνάμεσα στίς
γωνίες του. 'Ετσι, τό νά κάνεις "ἀντι-
κομμουνισμό" εἶναι σάν νά τά βάζεις
μέ τό ἴδιο τό Σύστημα. Κι αὐτό εἶναι
πράξη ἀντρίκια".

ΚΩΣΤΑΣ ΦΕΡΡΗΣ
- "ΘΕΑΤΡΙΚΑ" τεῦχος 36, 7

"'Η ἀριστερά μετατρέπει τόν κομμου-
νισμό σέ ἐκκλησία μέ παπάδες πού κα-
θορίζουν τή "γραμμή". Εἶναι χριστιαν-
οί ἀπ' τή κορφή ὡς τά νύχια. Μελέτη-
σε καί θυσιάσου γιά τήν ἐπανάσταση.
Τό μαρτύριό σου θά ἐλευθερώσει τόσο
ἐσένα ὅσο καί τήν ἐργατική τάξη."

- Τζέρεμυ Ρούμπιν - "DO IT!" -

"Όταν πιά ὁ Μπελογιάννης κι ἡ ἐρωμένη
του ἔχουν συλληφθεῖ, στήν ἀλλογραφία
τους φαίνεται ὅλη ἡ ἀντιδραστική καί
ἀντιερωτική ἰδεολογία πού περνάει ἡ

ταινία ἐν γνώσει της καί συστηματικά.
Πουθενά κουβέντα γιά τά ἀνθρώπινα αἰσ-
θήματά τους, πουθενά κουβέντα γιά τόν
ἔρωτά τους. Μόνο γιά τό μελλοντικό παι-
δί τους πού κι αὐτό τό βλέπουν σά σφα-
χτάρι στόν ἀγώνα τους. Καί ἀκόμα περισ-
σότερο, ὁ Μπελογιάννης, τελείως ἀντιερω-
τικά μιλάει γιά τό χρέος τους νά θυσί-
αστοῦνε γιά ἀνθρώπους πού μηδέποτε
πρόκειται νά γνωρίσουνε καί ἴσως ποτέ
δέν τούς ἀναγνωρίσουν τόν ἀγώνα.

'Ο Μπελογιάννης κι ἡ παρέα του, πρόσω-
πα στηννά κι ἀντιερωτικά. Πρόσωπα μί-
ζερα ὅπως τό κόμμα θέλει τούς ὁπαδούς
καί τά μέλη του. 'Ακόμα καί στίς ὑποτί-
θεται εὐχάριστες στιγμές τους ἔχουν
τό ὕφος τοῦ δαιμονάρτου, ἐκεῖνο τό θά-
λιο ὕφος τοῦ ἀνθρώπου πού πάντα θά θυ-
σιαστεῖ γιά κάτι πέρα ἀπ' αὐτόν "γιά
τό καλύτερο αὔριο τοῦ κόσμου" - ἀλλά
μήπως κι αὐτό δέν εἶναι μιά μεταφυσι-
κή ἔκφραση;

Χιλιάδες ἀνθρωπόμορφες φυσιογνωμίες
παρελαίνουν σ' αὐτό τό κακέκτυπο ταινί-
ας πού ἐν τέλει καταφέρνει καί συγκι-
νεῖ τό ἴδιο ἐκεῖνο κοινό πού τήν βγά-
ζει ἔξω καί μαλακίζεται σά πορνό τῆς
'Ομόνοιας. 'Από τούς πολιτικούς καί
στρατιωτικούς (ὁ Καζάν ζοῦσε στήν κυρι-
ολεξία τόν ρόλο τοῦ Παπαδόπουλου, ἴσως
γιατί δέν ἐρμήνευε ἀπλῶς...) ὡς τούς
κομμουνιστές, παράνομους καί φυλακισ-
μένους ἡ ἴδια ἀντιερωτική, τό ἴδιο στε-
γνό καί σβησμένο βλέμμα, οἱ ἴδιες μοῦ-
τες καί ἐκφράσεις πού θαρρεῖς καί βγῆ-

Τά φαντάσματα τοῦ 'Ελληνικοῦ σινεμά
ξαναχτυπᾷ. 'Ο Στέφανος Στρατηγός μετά
τήν θητεία του σέ ἀθλίους κωμικοεπιθε-
ωρησιακοὺς ρόλους ξανά ἐρμηνεύει τόν

προσφιλή του ρόλο τοῦ στρατιωτικοῦ. Καί
ὁ Πέτρος Θυσσοῦν ἀφοῦ ἐγάμισε ὡς "Α-
γιος Πρεβεζένης κάνει τόν ἀνακριτή.
Καί ὅλα αὐτά στήν κομμουνιστική μαλα-
κία γιά τόν Μπελογιάννη.

Σημαιολογικά ή φωτογραφία του Γκικό-
πουλου σάν Μπελογιάννη θυμίζει φωτογ-
ραφίες Νοτιοαμερικανών φασιστών δικ-

τατόρων και στ' αλήθεια δέν διαφέρει
σέ τίποτα απ' αὐτούς τό ἥθος του καί
ἡ ὄλη συμπεριφορά του.

Καν από τό ἴδιο καλούπι. Καί μέσα σ' ὅ-
λους ὁ μόνος πού ξεχώριζε ἦταν ὁ ἑλλη-
νοαμερικανός πράκτορας πού ξεχειλοῦσε
ἀπό ζωικότητα καί ἔρωτισμό. Καί μὴ βιασ-
τοῦν νά ποῦν μερικοί πῶς αὐτός τί ἀνάγκη
εἶχε γιατί θά τοὺς πῶ πῶς καί ἄλλοι
πράκτορες παρελαύνουν ἀπ' τήν ταινία ὁ-
μοίως καί στριτωτικοί πού "τί ἀνάγκη
εἶχαν" ἀλλά στήν ταινία τό μαῦρο τους
τό χάλι καί τό ἀχρησιμοποίητο σπέρμα
τους.

Ἡ ταινία ἰδεολογικά εἶναι τρομαχτικά
ἐπικίνδυνη γιατί χρησιμοποιώντας τήν
τεχνική τοῦ "μελό" (ὅπως παλιότερα ὁ
Τζαίμς Πάρις στόν "ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΩΝ ΚΟΜΙ-
ΤΑΤΖΗΔΩΝ" καί ὁ Γεωργιάδης στούς "ΓΕΝ-
ΝΑΙΟΥΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ") καταφέρνει καί συγ-
κινεῖ τίς μεγάλες μᾶζες καί δημιουργεῖ
αἰσθήματα συμπάθειας γιά τόν Μπελογιάν-
νη καί τοὺς συντρόφους του πού εἶναι
τελικά πρότυπα ἀντιερωτικού καί ἀντεπα-
ναστικού ἀνθρώπου, ὄντα ἀνθρωπόμορφα
πού μετροῦν τό αἶσθημα καί τό συναίσθη-
μα μέ τί ἀποφάσεις τῶν ὀλομελειῶν καί
τῶν συνεδρίων τους. Καί ἔρωτά καί πολύ
σταράτα ὁ Τζέρι Ρούμπιν στό "DO IT!":
"Ἰδεολογικά σχήματα γιά ἕνα σωρό θεωρι-
τικές μαλακίες, ἀνιარές συγκεντρώσεις—
εἶται εἶναι ἡ ζωὴ ἑνός ἐπαναστάτη; Ποιός
μπορεῖ νά εἶναι τόσο μπουμπούνας γιά ν
ἀφιερώσει τή ζωὴ του σ' ἕνα κίνημα μέ
τέτοιον εἶδος μαλακίας; Δυστυχῶς καί
ὑπάρχουν τέτοιον ἀνθρώποι. Καί δέν εἶναι
μόνο ὁ Μπελογιάννης καί οἱ συντρόφοι

του ἀλλά εἶναι οἱ χιλιάδες πού συρρέ-
ουν στίς αἴθουσες τῶν κινηματογράφων
πού χειροκροτοῦν στά σκοτεινά καί στό
φῶς τοῦ διαλείμματος ξαναφορῶνε τόν κα-
λοσυντηρημένο μικροαστισμό τους ἔτοι-
μοι ἀπ' τήν ἐπόμενη μέρα νά χαμογελᾶνε
δουλικά στό ἀφεντικό τους καί νά γλύ-
φουν τό κατουρημένο χέρι τοῦ κάθε πελά
τη τῆς ἐπιχειρήσεως πού ἐργάζονται καί
φυσικά νά ἀπεργήσουν μέ κύριο αἷτημα
τήν ἐγκχωρη τηλεόραση. Γι' αὐτούς, τοὺς
πολλούς καί μίζερους, ἀκόμα ἕνα ἀπόσπασ-
μα ἀπό τό "DO IT!": "Βγῆτε ἀπ' τά πανε-
πιστήμιά σας, ἀριστεροί! Δεῖτε τηλεόραση
Φτιαχτεῖτε! Παρατῆστε τα ὅλα! Κάντε τήν
ψώνιο! Δράση! Ἀναπτύξτε τήν δράση σας!"

Γιά τήν ταινία τί ἄλλο μένει νά πῶ
παρά πῶς μέ τσάκισε κανονικά στήν προ-
βολή της καί ὅτι χρέος καθενός ἐλευθε-
ρα σκεπτόμενου νά τήν τσακίσει κι αὐτό
μέ τή σειρά του, νά ἀπειλήσει μέ σμμπο-
τάζ τοὺς κινηματογράφους πού δέχονται
νά τήν προβάλλουν. Τό 1973 στήν προβολή
τῆς Ἀρόκ-ὀπερας "Jesus Christ Superstar"
βρέθηκε κάποιος εὐθίκτος πού μῆκε στή
καμπίνα προβολῆς καί κομπάρισε τήν
ταινία. Ἐδῶ δέν θά βρεθεῖ κανεῖς νά κα-
ταλάβει πῶς τέτοιες ταινίες ὑπονομεύ-
ουν τήν ἀνθρώπινη συνείδηση καί θέτουν
σέ κίνδυνο τόν Ἑλληνικό Κινηματογράφο.
Ἄν αὐτή ἡ ταινία δέν χτυπηθεῖ αὐριο
μπορεῖ νά γυριστοῦν καί δυό καί τρεῖς
σάν κι αὐτή! καί τότε χαιρετίσματα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΕΞΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ή ένας αστυνομικός της ιντερπολ λιγοτερος

Σενάριο-σκηνοθεσία: Νίκος Φώσκολος
Διανομή: Όλγα Καρλάτου-Γιάννος Φούντας
'Αλμπέρτο Έσκενάζου-Ν.Κούρκου-
λος

Διάρκεια: 120'
Χρονιά παραγωγής: 1980

Στίς Έλληνικές ταινίες εμπορικής παραγωγής δεν γράφουμε συντελεστές μουσικής και φωτογραφίας μιάς και εκ προοιμίου είναι άναξιλοι λόγου.

Μέσα στην φασαρία για την "ΛΑΜΨΗ" που ξεσηκώθηκε χωρίς σαφή δικαιολογία από τούς διανοούμενους κριτικούς και θεατές, πέρασε απαρατήρητη μιά ελληνική ταινία με τρομαχτικό ενδιαφέρον για καθένα που ενδιαφέρεται για τίς έλευθερίες!... Πρόκειται για την "ΕΞΟΔΟ ΚΙΝΔΥΝΟΥ" του Νίκου Φώσκολου που σέ Α' προβολή παίχτηκε σέ 18 κινηματογράφους χωρίς φυσικά κανείς νά ασχοληθεί διεξοδικά μαζί της, όχι τόσο για την ποιότητα κινηματογραφικής γραφής, όσο για τό θέμα πού ασχολιότανε.

Έχουμε μιά ξεκάθαρα φασιστική ταινία πού είτε έχει χρηματοδοτηθεί από την άστυνομία είτε έχει σάν σκοπό της τίς καλές δημόσιες σχέσεις μεταξύ άστυνομικών οργάνων και πολιτών. Και άκόμα περισσότερο όχι όλης της άστυνομίας αλλά της Ύπηρεσίας Διώξεως Ναρκωτικών, τμήματος πού ως γνωστόν απαρτίζεται από ανθρώπους ταριχευμένης συνειδήσεως αντιδημοκρατικούς, πού συμπεριφέρονται στους κρατούμενους σά νά ήταν ζώα (δές δυό σκηνές της ταινίας: ή προσαγωγή μιάς κρατουμένης για ναρκωτικά από ΤΗΝ ύπαστυνόμο στόν άστυνόμο-Φούντα, και την έρευνα στό υπόγειο καμπαρέ). Όμως για την ιδεολογία της ταινίας οί άστυνομικοί και οί άστυνομικίνες είναι κοινωνικοί άνθρωποι πού μερικές φορές έρωτεύονται, έχουν ευαισθησίες και ΔΕΝ βάζουν πάντα τό καθήκον πάνω ά'δλα. Όμως αν ό Φούντας δεν ήταν σίγουρος για τό θάνατο της πρώτης αγάπης της ύπαστυνόμου-Καρλάτου, τότε σίγουρα θά την παρέδιδε στόν εισαγγελέα, τώρα δ-

μως πού εξασφάλισε αίδοιον διά τό παρακμασμένο πέος του, άς πάει και τό παλιάμπελο.

Άλλά έκτός από τή συμπαθητική άποψη πού περνάει ή ταινία για τούς "καλούς" και τούς "άνθρωπιστές" άστυνομικούς πρέπει νά σταθούμε στην άποψη της ταινίας για τό "μέσα διεύρυνσης του ύποσυνείδητου" ή ναρκωτικά όπως ή κυρίαρχη ιδεολογία τά θέλει. Φράσεις όπως "σακατιλίκι", "τό μικρόβιο είναι άκόμα μέσα στό αίμα σου", "άργά ή γρήγορα θά ξαναγύριζες στό πάθος σου", ή ό έκπληκτικός διάλογος πού σκόρπιζε τόν γέλωτα στην αίθουσα:—"Ποιός σ'έμποδίζει νά τέ κόψεις;— Τό πάθος μου", μάς δλχνουν τή σαθρή, επικίνδυνη και πληρωμένη άποψη πούχει ή ταινία για τά ναρκωτικά. Και ό Γουόρχολ μέ τόν Μόρισσου κόναν μιλ ταινία πού έριχνε φώς στη ζωή των τοξικομανών (κείνων των ανθρώπων πού από μέσα για την διεύρυνση του ύποσυνείδητου τά κάνανε μέσα για φυγή από τήν ύσχύουσα πραγματικότητα), αλλά μέ πόση γνώση του προβλήματος κοί μέ πόση τεχνική και δέστε σέ αντίθεση τόν Νίκο Φώσκολο πού σάν κλασσικός άσχετος της κινηματογραφικής μηχανής παίζει μέ τή φωτιά. Άς έλλίσουμε ότι θά καεί! Τέλος άναφέρω τούς Γιάννο Φούντα, Νίκο Κούρκουλο, Άνέστη Βλάχο πού παριστάνουν τούς προδευτικούς και είναι τό τουλάχιστον άόριστα άξιον τί δουλειά έχουν σ'αυτό τό κακό όμοίωμα ταινίας. Μιά ταινία πού όπου προβάλλεται πρέπει νά σαμποτάρεται!

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο μαίτρ σκηνοθέτης Ρομάν Πολάνσκι του Κεφαλαρίου σέ στιγμή άπορίας για τό άπώτερον μέλλον.

οργισμενος βαλκανιος

φή του φλίππερ πού άν τό δοϋμε μέ εικό-
νες θά σκεφτοϋμε πώς θάταν από τίς κα-
λύτερες στιγμές του άμερικάνικου κινη-
ματογράφου.

Τό πανέξυπνο χιούμορ πού ύπάρχει στόν
Νίκο πηγαίω, πλουτίζει άκόμη τούς δια-
λόγους. Άλλά κύρια θάθελα νά σημειώσω
πώς αυτή ή δουλειά έχει καί μίαν άλλη
σημασία, όταν δηλαδή όλοι οί "γνωστοί"
"διανοούμενοι" γράφαν καί κλαίγαν για
τόν Στάλιν τους καί τά "παιδιά του κόμ-
ματος" ό Νίκος ήξερε πολύ καλά τήν ά-
λήθεια.

Επίσης αυτό τόν καιρό περιμένουμε νά
έκδοθεί καί τό σενάριο τών 'Κουρελιών'
είκονογραφημένο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΝΤΑΤΣΟΓΛΟΥ

*στό σημείο αυτό ό Σαντατσόγλου έγραφε
"διάρκεια της τυρρανικής χούφτας". Η
φράση άλοιώθηκε από τόν έκδότη γιατί
βρίσκεται σέ σαφή αντίθεση μέ τήν δηλ
ίδεολογική γραμμή του περιοδικού

'ΧΙΟΝΑΤΗ'

ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ.

Πιστεύω πώς θάπρεπε νά σταθώ σέ δυό
σημεία στήν 'κριτική' (;) του Χρίστου
πού άλοιώνουν τό όλο νόημα του μυστο-
τορήματος. 1) Πουθενά δέν δίνεται πώς
ό ήρωας είναι επαναστάτης στήν πράξη
καί στήν θεωρία. Ό ήρωας άπλώς τήν έ-
χει κάνει ψώνιο μέ τίς μηχανές καί μακ-
ρυά μαλλιά, έχει σαφέστατο φαλλικό προβ-
λημα (δές αντίθεσή του στό θέμα της όμο
φυλοφιλίας) καί σέ τελική άνάλυση εκεί-
νο πού πραγματικά θέλει ή νά κάνει μία
γερή μπάζα καί νά τήν κοπνήσει. Τώρα
άν αυτά τά πράγματα στά μάτια ενός άσ-
του άναρχικού διανούμενου μοιάζουν έ-
παναστάτικα, προβληματά του. Μερικές φορές
καί τό "διαθρύπτεσθαι" χρειάζεται κά-
ποιον νοητικών πλούτον για νά γίνει...
λειτουργικό:::

2) Καταντά κουραστική καί άν μή τί άλ-
λο προδίδει έλλειψη ίσχυρης φαντασίας
καί λεκτικού πλούτου ή συνεχής άναφο-
ρά στους "γνωστούς διανοούμενους". Τε-
λικά άναρωτιέμαι καί θάπρεπε νά άναρω-
τηθεί καί ό Χρίστος, τά πάντα πάνε τόσο
καλά πού ή συνεχής μας άναφορά θάναί
στους διανοούμενους. Άλοιόμονο.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

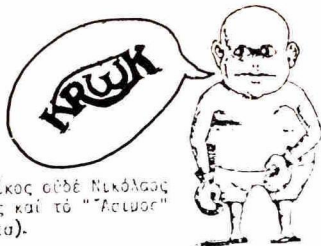
Ο γνωστός σκηνοθέτης Νίκος Νικολαΐδης
("ΕΥΡΥΔΙΚΗ-Βα" καί "ΚΟΥΡΕΛΙΑ"), είναι ό
συγγραφέας ενός σπουδαίου μυθιστορήμα-
τος μέ τίτλο "ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΣ ΒΑΛΚΑΝΙΟΣ". Τό
βιβλίο ξεκίνησε κατά τήν διάρκεια της
στρατιωτικής κυβέρνησης (67-74)* Άπομο-
νωμένος σέ προάστιο τών Άθηνών, όργισ-
μένος ό ίδιος βρίσκει τόν επανατάτη
του χώρου μας, τόν περιγράφει, τόν εξετά-
ζει, τόν αναλύει καί τόν άκολουθεί.
Μία συγγραφική δουλειά έξω από καθορισ-
μένες φόρμες. Η γλώσσα πού χρησιμοποιεί
στις περιγραφές του είναι μακριά από
τούς καθωσπρεπισμούς. Χρησιμοποιεί τόν
πλούτο της άργκό καί της καθημερινής
έκφρασης τών ήρώων του.

Ό ήρωάς του άκόμη, επαναστάτης στήν ζωή
καί στήν θεωρία είναι ό μακρυμάλης μέ
τήν μοτοσυκλέττα πού έμφανίζεται στό
μέσα μέ τέλη της δεκαετίας του 60. Όπως
καί ή Τερέζα, ήρωίδα του μυθιστορήματος,
πού δένει μέ τόν ήρωα.

Άκόμα ό ρόήγορος ρυθμός, οί άλλαγές
στούς χώρους καί τά "φλάς μπάκ" γραμμέ-
να σέ στύλ σεναρίου, θυμίζουν έτσι όπως
τό διαβάζουμε τό βιβλίο καί φτιάχνουμε
τίς εικόνες στόν νου μας, άμερικάνικο
σινεμά. Μ' ένα φοβερό ρυθμό στήν περιγρα-

* Νικόλαος Ασίμος

(Ούχι Νίκος ούδέ Νικόλαος
Νικόλαος καί τό "Ασίμος"
μέ γινάτο).

"Εγώ δέν έχω πανώ. Έγώ δέν έχω πομπό. Έγώ είμαι πανώ. Έγώ είμαι πομπός.
Πομπός πού δέν πιάνεται εύκολα. Πανώ πού δέν διακρίνεται εύκολα. Είμαι μάζα καί
είμαι έννος—είμαι έννος κι είμαι μάζα. Σεις ίσως νοιάστε. Έγώ δέ θά νοιάσω λεύ-
τερος ποτέ. Ακυτεριά είναι κι αυτή βόλεμα. Προς βόλεμα δέ στέρνω. "

ΑΝΑΖΗΤΟΝΤΑΣ ΚΡΟΚΑΝΟΡΟΠΟΥΣ

Εϋτοῦνο τό βιβλίο—κι ἄς φανεῖ παράξενο—
δέν εἶναι δυνατό νά διωχτεῖ γιατί ὁ συγγρα-
φέας του ἀπό πάντοτε παλεύει γιά τήν ἐλευθε-
ρη ἐκφραση, καί τόχει κατακτήσει τό δικαίω-
μα τουλάχιστο γιά τόν ἑαυτό του, πληρώνοντας
ἀντίτιμο χιλιάδες χαμαλίκια.

Τυπώθηκε ἐπίσης σέ λιγοστά ἀντίτυπα καί δέν
πουλιέται στό ἐμπόριο, καί ὅπου μοιράζεται,
ἡ τιμή πού πληρώνεις ἴσα-ἴσα καλύπτει τό
κόστος τῆς ἀντιπαραγωγολαγῆς του. Ὅχι
τόν κόπο τοῦ ἐκδότη-συγγραφέα, οὔτε τόν κό-
πο τοῦ μοιράσματος.

Ὅποιος θέλει μπορεῖ νά τό πουλᾷ ἀλλά χωρίς
κέρδος. Δέν εἶναι δυνατό νά κατασχεθεῖ, διότι
παρ' ὅλα ὅσα πιστεύει ὁ συγγραφέας, ἔχει καί
καίποια μέσα του ψυχῇ τυπωμένη στό χαρτί, καί
εἶναι δύσκολο νά βρεθεῖ, καί δέν κατάσχεται
ἡ ψυχή.

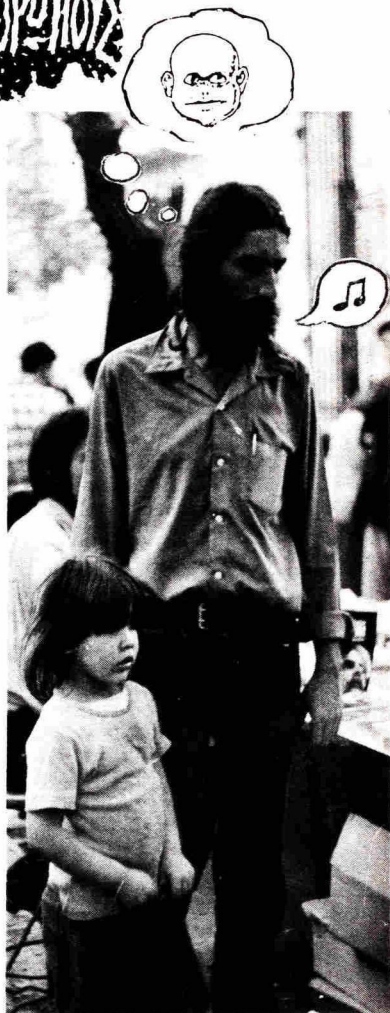
Ἐξ ἄλλου εἶναι ἐκτός Νόμου. Ὅπερ σημαίνει
πώς εἶναι πέρα καί πάνω ἀπό τό Νόμο. Καί τόν
Νόμο τόν ἀπορρίπτει ὡς χυδαῖο κι ἀχρηστο
καί τότε ξεπερνᾷ.

Δέν εἶναι φτηνό παρά πού ἡ τιμή του ξεγελᾷ.
Δέν εἶναι καν "πορνό". Δέν ἀσχολεῖται μέ θέ-
ματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ὅπως: ἀπλυτά παπά-
δων, τραβεστί, μπουρδέλα, Ρόκ καί τά τοιαῦτα.

Ὅσον ἀφορᾷ τό κάθε τί καί ὅτι, ἀναλαμβάνω
τήν εὐθύνη ἐγώ, ὡς χαρακτηρισθεῖς ἀλήτης καί
σχιζοειδής. Ὅχι συμφῶνς τῷ Νόμῳ. Οὐδεμία
σχέσιν ἔχει ὁ Νόμος μ' αὐτόν.

Ἄλλᾳ ἔτσι γιά τό ἔτσι. Γιατί πάντα ἀναλαμ-
βάνω τήν εὐθύνη τοῦ τί κάνω. Καί δέ γίνεται.
Τό κάνω. Ἄλλᾳ αὐτό ἀποδεικνύει πῶς γίνεται!
Κάντο λοιπόν!!

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΣΙΜΟΣ

θανατος στους πληρωμενους γραφιαδες

ΤΟ ΣΥΜ-ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΟΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΒΟΥΒΑΛΟΒΑΤΟΥ
ΑΝΑΡΧΟΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΝΤΕΜΠΟΡΙΣΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ
ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΣΑΝ ΥΒΡΙΣΤΗΣ ΣΕ ΠΑΡΗΚΜΑΣ-
ΜΕΝΑ "ΠΕΡΙΘΩΡΙΑΚΑ" ΕΝΤΥΠΑ.....

Είναι γνωστή η πεοευνουχιστική και α-σπερματική πνευματική (α)παρουσία του άνθρωπαρίου που ακούει στο όνομα του Γιώργη Μουρτζανού, άλλοτε επίδοξου αντιαγγελιοπολικού δημοσιογραφίσκου και νυν θρασύδειλου χρηστακογράφου απ'τίς σελίδες του περιοδικού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ-58 χωρίς βέβαια να βρίζει επώνυμα όπως άλλοι όσοι αναφέρει κάνουν χρόνια τώρα.

Έτσι και αυτός καλλιεργεί προσπάθειες να τα βρούμε και φυσικά τό βράδυ στο σπίτι του μαζί με τον προσωπικό του ίκαρικό μπάτσο και μετά από μία άτελε προσπάθεια βουβαλοβασίας, αποφασίζει πώς του χρειάζεται μια εκτόνωση γραφή, να βρῖσει δηλ. άλλους αυτούς που μπορούν να υπάρχουν και να έιτουνρουν όσο τό δυνατό πιο έλεύθερα. Καί σκαρώνει τοῦτο τό χρηστακογράφημα του καί παίρνει ή έρωτικά άποῦσα πέννα του μάλλα τόν Χρηστάκη, τόν Φέρρη, τόν Ζερβό, τόν Νικολαΐδη, μερικές δεκάδες άλλους που δέν μπόρεσα να βγάλω μέσα απ'τούς λεκτικούς γρίφους, καί φυσικά σέ μεγαλύτερο ποσοστό έμένα καί τήν ΧΙΟΝΑΤΗ μιάς καί του καταναμίσαμε τό άθλιο έκτρωμα: "ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΓΚΑΚΙ", που έννοεί να έπονομάζει ταινία καί βέβαια κατ'εῦφημισμόν: Παίζει ό άθλιος άρχικαθηκάριος Μουρτζανός τόν ρόλο του άπολογητή του 'Αγγελόπουλου (μιά καί έλπίζει θέσει γαμῶμενου στήν νέα ταινία του μεγαθόδωρα) καί άπολουστεύει τά πράγματα σέ βαθμό ύποπτο που θέττει σέ άμφιβολία άκόμα καί αύτή τήν στοιχειώδη εῡφούια που ύποτίθεται πώς του έχει άφήσει ή συνεχής επανάλη-

ψις τής βουβαλοβασίας που άσκει τρία χρόνια τώρα που τόν ξερω προσωπικά, φυσικά δέν μου ξαναμιλάει από τότε που έγραψα πώς δέν μου άρεσε ή μαλακία (ταινία) του, λές καί ήμουν ύποχρεωμένος να μου άρέσει ή άνοργασμική κουράδα που χέζει ό κάθε άναρχόπληκτος καί φιλοντεμποριστής ήμιμαθής μαλάκας- σκηνοθέτης 'Ο 'Αγγελόπουλος ρέ ρετάλι τής μαλακίας δέν είναι τίποτε άλλο από μιά άφορμή για μιά γενικά άναθεώρηση του θέματος έλληνικός κινηματογράφος. Καί φυσικά δέν ύπάρχει πρόβλημα άμερικάνικου κεφάλαιου (αῦτό είναι μόνο στο κεφάλι του Τάσιου- αυτόν φυσικά δέν τόν αναφέρεις γιατί κάποιος θά σοῦπε πώς γαμάει άμα λάχει τά κωλοπαΐδα). 'Αλλά από άλλου θά τήν βρεῖς χωμένη στο κωλομέρια σου άθλιε άρχικόπανε, μαρξιστικά ντενεκέ καί άναρχολύφτη. Γιατί ούτε μάγκας είσαι ούτε έχεις τό θάρρος τής γνώμης σου δσον άφορά τίς δσες καταγγελίες που αναφέρεις. 'Ετσι θά ξεσκατώεις τόν έλληνικό κινηματογράφο, μαλάκα; Φυσικά τίς περισσότερες μαλακίες τίς είσπραττω εῡγώ μιά καί με εξαγρίωσε όχι μόνο ή ταινία σου αλλά καί τό άθλιο κείμενο που σοῦ είχε γράψει ό Μπαμπασάκης στο πρόγραμμα που μοίραζε στήν κνίτικη ΑΛΚΥΟΝΙΔΑ- άλήθεια εῡς ένας συνεπής άναρχικός επαναστάτης (τοῦτο τό συμπέρασμα εξαγεται απ'τήν μαλακία- ταινία σου) δέχεσαι καί τήν παίζεις σέ τέτοιο κινηματογράφο, τήν ταινία; 'Ανόνομα πάντα με χαρακτηρίζει "Κολαούζο", "πιράνχα", "παράσιτο", "μετριότητα", "κωλογλύφτη" ή "πεογλύφτη" άνάλογα με τό γένος, αῦτό δέν τό κατάλαβα, σ'άλήθεια... διατείνεσαι πώς βαστάω πισινή για μιά παραέρα άποδοχή μου από τήν κατεστημένη πνευματική κουλτούρα, πώς άφού δέν βρίζω τήν μάνα μου βρίζω τούς άλλους (έξα καί απ'τό Κοτρωνόμεγαρο να λάβεις γνώση, πΐθηκε...) πώς διατάζω να πάρω 'τρελλόχαρτο' άν καί έπα-

ναστάτης(απορρίπτω μετά βδελυγμίας αὐτήν τήν λέξη σάν προσωπικό μου χαρακτηρισισμό).

Καί σέ τελική ἀνάλυση ἀρχικαθικάριε βουβαλοβάτη καί α-γαμε Μουρτζανε θά χα νά σοῦ κάνω τρεῖς συστάσεις πού καλό θάναι νά τίς ἀκολουθήσεις ἀντί νά μᾶς ἀναπαράγεις μιά πού βρίζεις καί σύ αὐτούς πού βρίζουν κείνους πού βρίζουν μέσα ἀπ'τά ἴδια ἔντυπα. "Άθλια κόπανε "ἀναπαραγωγέα"...

Οἱ συμβουλές τώρα:

1) Κοίτα νά καταφέρεις μερικές ὁμορφες ἐρωτικές συνεντεύξεις καί νά ἐγκαταλείψεις τίς βουβαλοβασίες πού ποιεῖς μέχρι σήμερον.

2) Προσπάθησε νά καταφέρεις νά γυρίσεις καμμιὰ καλή ταινία,τουλάχιστον "εὐπα-

ρουσίαση",στό εἶδος πού παρακολουθεῖς χρόνια τώρα,τόν φανταστικό κινηματογράφο,καί ἄσε τίς "κοινωνικές καταγγελίες" γιά ἄλλους πού πάντα εἶχαν ἀρχίδια.

3)Τέλος,θά εἶχα νά σοῦ συστήσω ἔτσι καί μέ συναντήσεις ἄλλη φορά καλὰ θά κάνεις νά ἀλλάξεις δρόμο γιατί.... ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ...ΒΕΝΤΕΡΣ(ὄν ἔτσι τό θέλεις....!')

ΜΟΥΡΤΖΑΝΕ ΜΑΛΑΚΑ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΟΠΟΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΗ ΜΟΥΡΤΖΑΝΟ ΕΧΕΙ ΠΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΔΩΡΟ ΜΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ "ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ" ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ....ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΜΕ

-ή Χιονάτη-

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΛΕΣΧΗ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πρίν τρία χρόνια σέ σχετικά ἀνύποπτη ἐποχή μερικοί ἀνθρώποι,μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ ὑπογράφων,συγκεντρωθήκαμε στή τότε μικρήλέσχη τοῦ Studio,στίς 8 Γεν-νάρη τοῦ '78 καί ἀποφασίσαμε τήν ἱδρύση τῆς Κ.Λ.Φ.Ε.Φ(Κινηματογραφικῆς Λέσχης Φαντασίας & Ἐπιστημονικῆς Φαντασίας).Ἡ Λέσχη λειτούργησε γιά δύο χρόνια μέ μεταμεσονύχτιες καί πρωινές προβολές καί μετά ἀπότομα διέκοψε τήν λειτουργία της,ἴσως γιατί στήν ὑπόθεση εἶχαν μπλεχτεῖ ἀνθρώποι πού μόνο ἔμεσα οἰκονομικά ὠφέλῃ εἶχαν(ὅπως μερικοί ἐπώνυμοι ἐκδότες),εἶτε γιατί οἱ λίγοι φίλοι τοῦ κινηματογράφου πού συμμετεῖ-

χαν προτίμησαν νά ἐμπλακοῦν σέ ἄλλα πιά τρέχοντα,κατά τήν γνώμη τους,προβλήμα-τα.

Τώρα λοιπόν,ἐν ἔτει πλέον 1981,πού κάθε βδομάδα προβάλλεται καί μιά ταινία Ε.Φ ἢ Φαντασίας ἢ Τρόμου,νομίζω πώς θάταν σαφέστατα λάθος νά μήν ἐπιχειρούσαμε νά ξαναλειτουργήσουμε τούτη τήν λέσχη μέ τήν παλιά ὀνομασία εἶτε κάποια καινούργια.Καί βέβαια σέ νέα καί πιά σοβαρή βάση.Δηλ.νά γλυτώσουμε ἀπό μερικούς πρώτους ἀναρχικούς καί φρίκους πού ἐρχόντουσαν στήν λέσχη γιά τή "βροῦν" καί νά τσαμπουκαλετοῦν,ὄντας οἱ ἴδιοι μέ

"τριάντα λέξεις" λεξικό. Καί παράλληλα όχι πιά ταινίες 35 mm σάν αυτές πού προβάλλονται στό πλατύ κύκλωμα, ή τουλάχιστον όχι μόνο αυτές.. Αντίθετα ταινίες 16 mm ή άκόμα καί Super-8, πού θά μάς επιτρέψει νά δούμε ταινίες παλιές κλασσικές του είδους πού μόνο σέ ειδικευμένους ταινιοθήκες υπάρχουν, καί πού ή έξασφάλιση κανονικών κοπιών προβολής άπαιτεί πολλά λεφτά.

Λοιπόν:

Προτείνω, άνοιχτά καί καθαρά, άπό τουτες έδώ τίς στήλες, στόν Νίνο Φενέκ Μικελίδη νά προσπαθήσουμε νά ένωθούμε σέ ότι σάν φίλοι του κινηματογράφου αγαπάμε περισσότερο, τόν κινηματογράφο του Φανταστικού. Άφου είναι γνωστό πώς μάς χωρίζουν χι-

λιάδες διαφορές άντιλήψεων, γιατί νά μή προσπαθήσουμε μιά συνεύρεση σ' ένα τομέο πού σάν κινηματογράφοφίλους μάς άγγίζει. Άν ή προσπάθεια γιά μιά κοινή κινηματογραφική ματιά δέν ξεκινήσει άπό κάτω δέν θά ξεκινήσει ποτέ. Καί πιστεύω πώς πρέπει νά ξεκινήσει.

Τέλος.

Περιμένω κάποια άπάντηση, όχι μόνο άπό μέρους του Μικελίδη (άν καί σ' αυτό βασικά άναφέρομαι, μιά καί ύπήρχε καί στή Κ.Α.Φ.Ε.Φ), αλλά καί άπό κάθε άλλο πού πιστεύει πώς μπορεί νά βοηθήσει γιά νά ξαναλειτουργήσει μιά Λέσχη Φανταστικού Κινηματογράφου.

Αυτά καί περιμένω.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ "ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΔΟΥ" ΤΗΣ ΤΡΥΠΑΣ 2.

ή όποιον άλλον πέρδεταί άσυστόλως κρυπτόμενος "τραβεστί" πίσω άπό γυναικεία ψευδώνυμα.

Όίλε παιοπαίχτη.

Τό ν' άνοίξω διάλογο μ' ένα ύπότυπο του είδους σου δέν μου είναι καθόλου δύσκολο, μιά καί κατά εποχές έχω άντιμετωπίσει— μέ άρκετή επιτυχία μάλιστα— διάφορους βιονικίτες μαλάκες, πολλά τσόλια καί άρκετούς έπαναστάτες μέ χρονοδιακόπτη.

"Άν σου γράφω τώρα, είναι όχι βέβαια γιά νά διαμαρτυρηθώ γιά τά όσα ύπέροχα έγγραφες, αλλά γιά νά βοηθήσω τούς άναγνώστες σου νά σέ έντοπίσουν άνάμεσα στους πεμποφαλαγγίτες πού κυκλοφορούν στό άντεργκράουντ.

Αυτά πού έγγραφες στήν ΤΡΥΠΑ 2, τάχει ξα ναγράψει καί ή Σούλα Άλεξανδροπούλου, καί στό Συγκρότημα, καί τό άλλο Συγκρότημα (Ν.Ν. Ό θεωρητικός του Ιστορικού συμβιβασμού στόν κινηματογράφο) καί σύ τίποτα άλλο δέν κάνεις παρά μιά άναπαγωγή τών άπόψεών τους. Άν λοιπόν δέν είσαι φερέφωνο τών συγκροτημάτων, τότε είσαι βλάξ.

Γιατί ήλθιες, έπειδή άκριβώς ένώ δέν δέχτηκα νά ύποταγθώ στόν Κο Έλεφάκη καί νά μοντάρω τό σενάριο μου σύμφωνα μέ τίς Φωσκολικές του άπόψεις, ό κος αυτός μου τράβηξε μιά άγωγή καί μου ζήτησε 5 1/2 έκατομμύρια δρχ. διαφυγόντα κέρδη (μετά άπό όλα αυτά έσύ βγαίνεις καί λές ότι έτοιμάζομαι νά σπάσω τά ταμετά...)

Ή πρώτη δίκη έγινε στίς 11/11/80, όπου κατάφερα καί πήρα μιά άναβολή γιά τίς 15/5/81. Αυτά είμαι σίγουρος πώς τά γνωρίζεις, αλλά μιά καί οί κύριοι πού

σ' έμαθαν πολύ καλά τί σημαίνει νά έπες εργάζεσαι τίς πληροφορίες σου, πασαρείς καί σύ όπως καί οί άλλοι κωλομπαράδες του σινεμά, ό, τί σέ βολεύει, δραματιζόμενος νά γίνεις ή Μαρία Παπαδοπούλου του άντεργκράουντ.

Καί θά γίνεις, ρέ φίλε...

Τώρα, όσο γιά τή δίκη του Μάν, όπου δίπλα στόν παραγωγό θά ύπάρχεις καί σύ σάν "άναπαραγωγός", καί οί δύο θά πάρειτε τά παπάρια μου. Γιατί, μάγκα μου, έγώ δέν είμαι ιδιοκτήτης ούτε μιάς καρφίτσας, έσύ όμως, πόσες "καρφίτσες" διαθέτεις...

Καί τελειώνοντας, προσκαλώ όποιον τενεϊκέ γουστάρει, νά μου τή βγει μέ στοιχείο: α... Γιατί έγώ, μάγκα μου, μιά ζωή καθαρός...

Τόπιασες ξεφτίλα;

Τό πληρώνεις άσχημα— πού λένε— αλλά θά τό φοράς γιά χρόνια.

Υ.Γ. Άν δέν τό δημοσιεύσεις, θά τό δημοσιεύσει ή ΧΙΟΝΑΤΗ. Άν πάλι τό δημοσιεύσεις, πάλι θά τό δημοσιεύσει ή ΧΙΟΝΑΤΗ, έτσι, γιά νά πέσει τό ξεφωνητό άπ' όλες τίς πάντες.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

αυθάδεια κατευθεῖαν στὰ μάτια.

— "Λοιπόν; Ἐσύ εἶσαι ὁ ρεπόρτερ καὶ συγγραφέας πού τάβαλες μέ τήν κυβέρνηση, καί θταν τὰ βρήκες σκούρα, κρύφτηκες σ' αὐτό τό παλιόσπιτο τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα;"

— "Ἐγώ εἶμαι" ἀπάντησε ξερά καί ἔσκυψε στό φλιτζάνι του.

— "Μάλιστα. Καί δέν μοιάζεις γιά τόσο δειλός ὅσο ἔδειξες μέ κείνη τήν κωλοτατάσταση πού ἔμπλεξες."

— "Κοίτα νά δεῖς μωρή, δέν ξέρω ποιά εἶσαι ἀλλά ξέρεις πολλά γιά μένα καί μέ τσαντίζεις"

— "Θές νά φύγω; Ξέρεις πού μένεις; Ἐξω τριγυρνᾶνε τὰ κοράκια τῆς διαπλανητικῆς. Μωρ' ἀδελφάκι μου καί σύ τί σ' ἐπίασε ναρθεῖς ἐδῶ στήν φωλιά τοῦ λύκου νά μείνεις."

Τότε συνειδητοποίησε ὅτι ἔμενε στήν πτέρυγα 333 τοῦ πλανήτη: Voneg-2.

Ἦταν ἕνας λόφος πάνω ἀπ' τήν θάλασσα πού ρίχνανε τούς σεξουαλικούς ἀνῶμαλους. Τήν περιοχὴ τήν φυλάγανε πολύ καλὰ ὄχι μόνο γιά νά μή φεύγουν οἱ κρατούμενοι ἀλλά καί γιά νά μήν ἔρχονται οἱ κάτοικοι τοῦ πλανήτη πού θέλουν νά ἔχουν μιὰ κάποια ξεχώριστη ἐμπειρία. Ἔτσι ὁποῖον πιάνανε ἐκεῖ δέν τὸν ἀφήνανε νά φύγει κι ἂν τούς ἔφερνε ἀντιρῆσεις τὸν ἐξαφάνιζαν σ' ἄλλη διάσταση. Αὐτός ὅμως ἦταν ὁ πιὸ συνηθισμένος τρόπος νά σταματήσουν τήν ὁλοένα καί αὐξανόμενη κίνηση νᾶρχονται σωματικά καί ψυχικά "ὕγιεις" στήν πτέρυγα 333.

— "Καί σύ πῶς βρέθηκε ἐδῶ;" τὴν ρώτησε σηκώνοντας τό κεφάλι του

— "Ἄς το αὐτό καλύτερα. Πές πῶς θέλω νά μείνω μαζί σου. Βλέπω πῶς ἔχεις ἀπ' ὅλα. Ἐλα νά πάρουμε 'κάτι' νά 'φύγουμε'".

— "Τό ξέρεις ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ χρῆση."

— "Ἐλα τώρα, χθές τό βράδυ ἄλλα ἔλεγες."

Πού νά θυμότανε ὅμως τί εἶχε πεῖ χθές τό βράδυ. Ὅμως πῶς μῆκε ἐκεῖ μέσα; Σίγουρα κανένας ἡλίθιος φίλος του γλυκάθηκε καί τήν ἔφερε ἐδῶ. Καί ἂν ἦταν κυβερνητικιά. Σίγουρα ὅτι καί νᾶτανε δέν μπορούσε νά τήν ἀφήσει νά φύγει. Στό κάτω-κάτω εἶχε τὸν τρόπο καί κατά βάθος ἤθελε νά τήν κρατήσει. Τόσο καιρό μακριὰ ἀπὸ γυναῖκες εἶχε πεθυμήσει νά ξυπνήσει μέ μιὰ γυναῖκα στό πλάι του. Εἶχε βαρεθεῖ τίς ξεπλυμένες γκόμενες πού τοῦ φερναν οἱ φίλοι του. Ἐπειτα εἶταν καί τὰ πιτσιρίκια πού τριγύρναναν ἐδῶ γύρω ἀλλά κι' αὐτὰ τᾶχε βαρεθεῖ. Δέν κάνανε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τό νά πηδιῶνται ἀπ' ὅτι δὴποτε ζωντανό ὑπῆρχε.

Έτσι σέ λίγο βρέθηκαν στο τεράστιο κρεβάτι νά κοιτάζονται ώσπου όλα άρχισαν νά θολώνουν καί ν' αλλάζουν σχήμα γύρω τους.

Εΐταν πιά βράδυ όταν σιγά σιγά άρχισαν νά βγαίνουν άπ'τίς τρύπες τους διάφορα πλάσματα σάν ύπνωτισμένα. Μιά γυναίκα πλησίασε στόν διάδρομο -2- όταν ένας ψηλός άνδρας πού μόλις τήν είχε προσπεράσει σταμάτησε καί γυρνώντας τήν άρπαξε καί τήν πέταξε μέ φορά στόν τοίχο καί άρχισε νά τήν φιλάει νά τήν γρατζουνάει καί στό τέλος βρέθηκαν καί οί δυό στό έδαφος. Πνιχτές κραυγές ήδονής ξεχύνοντας άπ'τό στόμα της ένώ εκείνος έχυνε. Μετά σηκώθηκε καί έφυγε τρέχοντας εϋθυμα εκείνη άνασκηώθηκε καί έκανε νά φύγει, όταν μία παρέα παιδιά μέ τεράστιους σκύλους φάνηκαν. Όπισθοχώρησε κάπως φοβισμένη όμως εΐταν άργά, τά σκυλιά πέσανε πάνω της καί μέ τίς φωνές τών παιδιών γιά καθόδηγηση έκαναν ότι έκανε καί ό άνδρας πιό πρίν μέ τήν διάφορα ότι τά νύχια τους χώνοντας βαθεία στήν σάρκα της άφήνοντας κόκκινα αϋλάκια.

"Όταν συνήλθε ή κοπέλλα ήταν καταδρωμένη. Τήν κοίταξε γιά λίγο καί έπειτα έσκυψε πάνω της καί άρχισε νά τή φιλάει. Όταν εκείνη συνήλθε τελείως σμίζανε σ'ένα πρωτόγονο έρωτα άδιαφορώντας γιά ένα θόρυβοπού άκουγόταν όλο καί πιό δυνατά. Έξω τό σπίτι ήταν περιφραγμένο μέ χοντρές σιδεριές, όπως όλα τ'άλλα έξ άλλου μόνο πού τά σίδερα μέ τό κατέβασμα ενός διακόπτη διαπερνώνταν μέ ρεύμα ικανό νά σκοτώσει καί τό πιό μεγάλο ζωό. Μέσα στό σκοτάδι φάνηκε ή παρέα τών παιδιών. Έδεσαν τούς σκύλους στά κάγκελα κι άθόρυβα πήδξαν μέσα. Έκαταν δίπλα στήν πόρτα καί περίμεναν σφυρίζοντας σιγά-σιγά ένα σκοπό. Αϋτός ό σκοπός φαίνεται κάτι θυμισε στόν φίλο μας καί άμέσως πετάχτηκε τρομοκρατημένος πάνω κι έτρεξε στό παράθυρο. Όπισθοχώρησε καθώς εΐδε τά παιδιά πού εκείνη τή στιγμή χτυπούσαν τή πόρτα. Σάν ύπνωτισμένος άνοιξε τή πόρτα κι ένα παιδάκι μέ μαύρα μαλιά καί μάτια μπήκε μέσα αφήνοντας τή πόρτα άνοιχτή, γιά νά μπουν κι οί ύπόλοιποι.

— "Έκανες ένα σφάλμα", εΐπε, δείχνοντας τή κοπέλλα πού είχε σηκωθεί καί κοιτούσε σά χαμένη τά παιδιά πού γέμισαν τό δωμάτιο.

— "Εΐναι άνάγκη αϊώνων", εΐπε.

— "Όπως ξέρεις στό έπιτρέπουμε μόνο όταν θέλουμε χαπάκια άπό σένα, ή ότιδήποτε άλλο".

— "Ναί, μά χωρίς έμένα καί τά χάπια μου εΐστε άνίσχυροι".

— "Κάνεις λάθος", εΐπαν όλα, "δέν εΐσαι ό μόνος. Λοιπόν τί προτιμάς, προδότη τής ζωής μας;" Καί χωρίς νά περιμένουν άπάντηση άρπαξαν τή κοπέλλα πού άρχισε νά φωνάζει καί βγήκαν έξω, αφήνοντας στό τραπέζι ένα φλυτζάνι μέ καφέ καί κάτι χρυσοκίτρινα χαπάκια μισοδιαλυμένα μέσα.

Άνασκηώθηκε άπό τόν καναπέ. Δέν μπορούσε νά συνέλθει άκόμα. Μά τί είχε γίνει χτές τό βράδυ, άναρωτήθηκε, πίνοντας μία γουλιά άπ'τόν καφέ του.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
—Κρήτη, 29-7-80—

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ:

η αποσυνθεση του καρπου

γαμει και δερνεται

απο τον καρπο της αποσυνθεσης

Κάθε πρώτη Σεπτέμβρη-Όχτώβρη-Νοέμβρη
άν δής κάποιον ντυμένο στά πράσινα ή
στά πορφυρά πού νά διασχιζέι τά σύννε-
φα—πού νά διασχιζέι τά δάση,μάθε πώς
ΐσως εΐναι ό Στέρης ό πιστός,ό πιστός
του βασιλιά της χώρας 6X6X6 κυνηγός-
γελωτοποιός-έραστής.

Κάθε πρώτη Σεπτέμβρη-Όχτώβρη-Νοέμβρη
άν δής κάποιον καθάλλα σέ πάρδαλη
ν' αναδύεται από τούς άφρούς,ν' ακολουθεΐ
τίς φιδίσιες Δηλώσεις των άκρογιαλιών,
μάθε πώς ΐσως εΐναι ό Στέρης ό πιστός
του βασιλιά της χώρας 6X6X6 γελωτοποι-
ός-έραστής-κυνηγός.

Κάθε πρώτη Σεπτέμβρη-Όχτώβρη-Νοέμβρη
άν δής κάποιον νά βομβαρδίζει πολίτες
μέ πολυτιμες πέτρες προσγειωμένος σέ
άποκρημνες κορφές βουνών μάθε πώς ΐσως
εΐναι ό Στέρης του βασιλιά της χώρας
6X6X6 έραστής-κυνηγός-γελωτοποιός.

Ό ήλιος μαραίνει τά λουλούδια.Ή σελή-
νη μαραίνει τό χορτάρι.Ό πρόδρομος
μαστιγώνει τή σφίγκα μέ τά μαλλιά της
βέβηλης πόρνης του Χριστού.Τό αίμα
ποτίζει τή τέφρα των σκοτωμένων αλλά
όχι νικημένων Χέλς.Εΐντζελς και
πλάσματα άηδιαστικά αναδύονται από τήν
κάυτη επιφάνεια της έρήμου.Ή τέλεση
των πομπών άρχισε.Τήν νύκτα των νυκτών
φωτίζουν μόνο οί καρδιές των όσων από-
μειναν στήν επιφάνεια του πλανήτη Γή,
οί καρδιές πού καίγονται στήν πράσινη
φλόγα.Πρόκειται για πηγές άρώστειας,
στό κέντρο των τριών όμόκεντρων κύκλων
πού στόν πρώτο άπ'αυτούς κινούνται
έλέφαντες καμήλες παγώνια και γυναΐκες.
Στόν ένδιάμεσο ό Μέγας όφης,πούχει κε-
φάλια δύο και στίς δύο του άκρες,και
πού τό άρσενικό εΐναι αυτό πού διαρκώς
όπισθοχωρεΐ— και πού τό θηλυκό εΐναι
αυτό πού διαρκώς προελαύνει.Στόν έσω-
τερικό κύκλο μέ ίλιγκιώδη ταχύτητα
κινείται τό υπεράγριο όχημα:μέσα στή
κρουστάλλινη μήτρα της Μαγδαληνης ό

Ίησους Σατανάς κραβγάζει τόν αϊώνιο
θρυμματισμό των άδαμάντων.
Δεμένος στό κέντρο της γής,δεμένος στό
κέντρο του σύμπαντος κόσμου,Αυτός πού
γεφυρώνει τό ένα (1) μέ τό εκατόν σαρά-
ντα τέσσερεις χιλιάδες (144.000) και
τό εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες
(144.000) μέ τό ένα (1),Αυτός ξαγρυπνά
αυτή τή νύχτα των νυχτών Αυτός προσέχει
τήν επιφάνεια του πλανήτη Αυτός λατρέ-
βει τίς καρδιές πού καίγονται στή πρά-
σινη φλόγα Αυτός τραγουδά μέ σφιγμένα
τά δόντια τά υπέροχα τά δόντια τά
θαυμαστά τά δόντια τά άνυπέβλητα και
άναντικατάστατα.

Και εΐναι ό ήχος της άναπνοής Αυτού
πού κάνει τόν έλέφαντες τίς καμήλες
τά παγώνια και τίς γυναΐκες νά θέλουν
τήν πομπή.

Και εΐναι ό ήχος της άναπνοής Αυτού
πού κάνει τόν Μέγα όφη νά θέλει νά θέ-
λει τήν πομπή.

Και εΐναι ό ήχος της άναπνοής Αυτού
πού κάνει τόν Ίησού Σατανά νά θέλει
νά θέλει νά θέλει τή πομπή.
Αυτός δεμένος στό κέντρο της Γής Αυτός
δεμένος στό κέντρο του σύμπαντος κόσμου.
Αυτός δεμένος για μένα και για σένα
Αυτός δεμένος για όσο χρόνο θέλει Αυτός

Όταν ή σελήνη πεθάνει και όταν ό ήλιος
πέσει,άν εγώ αγαπάω Αυτόν και άν εσύ
αγαπάς έμένα.

Εΐναι τό βλέμμα μας πού θά θρυμματίζει
τούς παγετώνες.

Εΐναι τήν βυζιά μας πού θά ξερνάνε τήν
ιόχροη φλόγα.

Εΐναι ό ποϋτοσος μας και τό μουνι μας
πού θά έξακοντίζουν σάν λήθους τήν
λήθη των ήληθών.

Ανάποδη Αναίσχυντη Αναδυομένη Νεφερίτη
ΣτέρηςΙσις ΕΛ ΙΑΣΙΣ κρατα και μια
πισινή:πρόκειται για τό στόμα μου,μέσα
του έστω ός λειώση ό θάνατος σέ έκχεί-
λισμα ύπαρξης και άντιστροφής DSL. ■

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΕΛΛΑΣ

Μωρο,
όλα μπορούν ν' αρχίσουν
εν' απογευμα— το ξερεις—
που καποια λαμπα
θα παει κοντρα στο ηλιοβασιλεμα.
Κι όλα
μπορούν να μεινουν εκει, μωρο,
σ' ένα τετοιο απογευμα.

Κυττα.
Υπογεια. Ταφοι μας
και βασεις εκτοξευσης.

Τι να σου πω, πια;
Δεν ειναι πως εχασα το χρωμα μου, μωρο,
μα εσπασε η κινηση μου.
Και πια, δε μπορω, μωρο,
και δε μπορω να μετουσιωσω τους τοιχους που με
(κλεινουνε
σε φλουδες πορτοκαλιου,
οπου καποτε ειχα χυθει σε μια τρελλη χορογραφια,
καλωντας τις αδερφες μου ηλιαχτιδες
να μ' αγκαλιασουνε.

Καταναλωνομαι σ' αυτη την ασφαλτο,
στις πλακες καθε πεζοδρομιου,
στις γωνιες...
Και σε ζητω ξανα
αναμεσα σ' ένα ποτηρι ουζο κι ενα Κερανης,
κατου στη Γ' Σεπτεμβριου.

Υ.Γ.
Τα βραδυα, μωρο,
τα βραδυα που με τυλιγουν ασφυχτικα
βλεπω τα πιο γλυκα ονειρα.
Κεινη η ανατολη, μωρο,
με γεμισε εγκαυματα.

ΠΑΝΤΕΟΥ ΣΕ ΓΑΛΑΖΙΟ

Θα'ρθω να σε βρω
Στο καφενείο που θα πινεις το ουζο σου
Φορώντας τα μακριά γαλαζία σκουλαρική
Και το μαυρο μου μαντηλί
Μαυρή οθονή
Η καθρέφτης
Για μια σταγόνα αίμα
Κατού στην εθνική οδό
Θα'ρθω να σε βρω
Στο δωμάτιο σου την αυγή
Με τα μάτια μου βαμμένα
Και ζωγραφισμένα
Το μέτωπο και τα μαγουλά
Στ'όνειρο σου
Μια γαλαζία οπτασία
Σε λιθοβολεί
Κι οι σελίδες στο μπλοκ σου
Βομβαρδισμένα πεδία μάχης
Θα'ρθω να σε βρω
Πάνω σε μια φλούδα πορτοκαλιού
Ίσως φύγω αμιλητός
Ίσως ουρλιάξω
Ένα να ξερεις, μόνο
Σ'αγαπώ

ήχος μοτοσυκλέτας που ανεβαίνει
στη Πατησίων
πορτοκαλιά φανάρια που αναβοσβήνουν
προσπερνώντας
ένα φωτισμένο παραθύρο
στη Τροίας
κάποιος ξαγρυπνάει
η, ξεχάσε το φως αναμένο

θάν' ένα βράδυ σά κι αυτό
 Πτώματα θά κρέμονται απ'τά μπαλκόνια
 Κι οί τηλεοράσεις θά παίζουν
 Κι αυτοκίνητα θά γλυστρούν στή ζεστή ασφαλτο
 Κορμιά θά κυλιοῦνται ἀπελπισμένα στο χορτάρι
 *Η, θά κρατιοῦνται ἀπό μιά μύρα
 *Η ἕνα τσιγάρο

θάν' ένα βράδυ σά κι αυτό
 Κι ἔσως μέ πνίξει ὁ κόσμος, πού θά ξερνάει
 Κάποιο θέατρο
 Τέτοια ὥρα, πού τελειώνει ἡ παράσταση
 *Ἴσως νά χαθῶ στίς εἰκόνες κάποιου θερινοῦ σινεμά
 — Τραγικό ἀστεῖο
 *Η, ἔσως καί νά μήν ἀντέξω— ποιητικότατο—
 Τῇ ζέστα τῆς νύχτας

ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΝΤΑΤΣΟΓΛΟΥ **Η ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΓΟΡΓΟΝΑ**

Εἶταν χαράματα. Ἀπό μακριὰ ξεχώρισαν
 οἱ παιδικές φωνές στήν χειμωνιάτικη
 ἀμμουδιά, μέσ' ἀπ' τὸ κύμα.
 Τρέχαν. Τὸ λιοντάρι γέρικο ξανάνοιωσε
 ὁρμοῦσε μιά στὰ κύματα μιά στήν ἄμμο.
 Παιδιά, ἀγόρια καί κορίτσια σκορποῦσαν
 δῖπλα του. Τὸ καβαλοῦσαν καί τρέχαν.
 Χαχανητά, γκρίνιες, γαργαλίσματα, χειρὸν ὀ
 μῖες. Σερνόντουσαν τραβώντας τὰ κασκόλ.
 Τὰ παπούτσια τους εἶχαν γεμίσει ἄμμο.
 Χοροπηδοῦσαν.
 *Ὁ ἥλιος ἔσκαγε ἀνάμεσα ἀπ'τά σύννεφα
 δταν ὁ θηριοδαστής, μαῦρες μπότες,
 πράσινη στολή καί κόκκινο ἀστέρι στο
 καπέλλο μέ μαῦρο χαμόγελο, μουστάκι καί
 μαστίγιο ἔφτανε.
 Τὸ μαστίγιο ἔσκιζε τὸν ἄερα, χαράζε
 στήν ἄμμο βαθειές πληγές. Τὸ λιοντάρι
 μούγκρισε. Τὰ παιδιά σχημάτισαν ἕνα πέ-
 ταλο. Κοίταξαν πρὸς τὸ τσίρκο πού χασ-

μουριόταν στήν ἀνατολή. Οὐρλιαξαν, μετὰ
 σιωπῇ, τροχάδι.
 Σφύριξε τὸ μαστίγιο στὸν ἄερα καί κεῖ-
 νος χαχάνιζε βλέποντας τὰ παιδιά νά
 τρέχουν γύρω του φοβισμένα.
 *Ὁ ἥλιος κοκκίνισε, ἄστραψε, τὴν θάλασσα
 δταν ἀκορντεόν, φουσαρμόνικες, βιολιά
 ξεπροβόδιζαν τὴ γοργόνα. Τὴν λαστιχένια
 γοργόνα. Ἐτρεχε στὰ κύματα, τόσο ἀνά-
 λαφρα.

Τὰ παιδιά βγάλαν τὰ καπέλλα τους καί
 τὰ παλτουδάκια τους καί τῆς χαμόγελα-
 σαν, τὴν καλοσῶριζαν.
 Τὰ μαλλιά της χυμένα στοὺς ὤμους φάν-
 ταζαν πρασινοκόκκινα, χτύπησε τὴν ἄμμο
 καί τὸ λιοντάρι ὑποκλίθηκε.
 Τώρα συνεχίζουν χειμωνιάτικα στήν ἀνα-
 τολή νά παίζουν ὀλοι μαζί. Ἐλᾶτε καί
 σεῖς δῖπλα στο τσίρκο.

ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ ΑΛΟΓΟ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Έκτός από την έκδοση περιοδικών, μιά πιό εύκολη απασχόληση γιά τόν σημερινό νέο είναι νά γράφει σέ περιοδικά, καί κατά προτίμηση γιά τήν μουσικά.

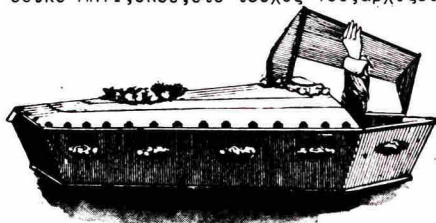
Έτσι εμφανίστηκαν διάφοροι Νταλόυκες, πού, άφου άρχισαν νά γράφουν περισπούδαστες, έμβριθεΐς καί πλατυρρήμονες άναλύσεις καί νά μεταφράζουν στίχους τού Λού Ρήντ σέ στύλ "Έθραυε τά γυαλιά", πήραν θάρρος κι άρχισαν νά έκδίδουν βιβλία μέ άνάλογου ύφους έμβαθύνσεις καί έξ Ίσου άλλες μεταφράσεις, βρίζοντας κιόλας όλους τούς προηγούμενους Ζυγομαλάδες σάν "άνευθύνους έμπόρους", έπειδή δέν είχαν "κριτική άντιμετώπιση" άπέναντι στούς Ντόρς. Έν τώ μεταξύ ό Β' τόμος τής μελέτης γιά τούς Ντόρς άναμένεται νά κυκλοφορήσει μαζί μέ τούς υπόλοιπους τόμους τής Ρόκ "Εγκυκλοπαΐδειας τού Άντρέα Μάχου, ένώ στά βιβλιοπωλεία δημιουργούνται νέα τμήματα μέ βιβλία Ρόκ ποίησης, Ρόκ έκφρασης, Ρόκ Ιστορίας...

Τό παράδειγμα τού Νταλούκα άκολουθοΰν άλλοι Στάθδες Παπούλιες, γράφοντας (ΜΟΥΣΙΚΗ 30) γιά τόν κακόμοιρο τόν Χέρμαν Μπρούντ, πού άφου είχε χάσει τόν έαυτό του καί τριγύριζε τόν κόσμο παίρνοντας ναρκωτικά, μετά άπό πολλές περιπέτειες καί βάσανα κατάφερε έπιτέλους νά σταματήσει τίς ένέσεις καί νά γυρίσει μετανιωμένος στόν Ίσιο δρόμο, άμωφος καί δυνατός ένώ ξεστομίζει τίς βρισιές του πάνω στή σκηνή. Καί συνεχίζεται τό κατινίστικο αυτό άρθρο μέ τό DOPE SUCKS (μετάφραση: τό ναρκωτικό (σέ) ρουφάει!!) άπου ό Μπρούντ "δίνει στό νεανικό του κοινό τήν εύκαιρία νά καταλάβει μόνο του σέ τί είδους άπαΐσιες καταστάσεις οδηγούν τά ναρκωτικά" κλπ κλπ... Ίσως νά τού χρειάζεται νά γράφει άπό δεκατεσσάρων χρονών στόν ΘΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΘΗΣΑΥΡΟ γιά ν' άποκτήσει κάποια πείρα τέλος πάντων. Τί θάλεγε διαβάζοντας τό κομμάτι τού Γιάννη Τζώρτζη στό Ίδιο τεύχος, άπου ήταν "τυχεροί όσοι πήγαν φτιαγμένοι στήν Κόκο Ταΐηλορ

Ό Γιάννης Τζώρτζης, άπογοητευμένος άπό τίς χιμαιρικές παρτούζες τού ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ καί τά "όχι εύκολοχώνευτα

σόλος" διαφόρων μουσικών, γράφει διαφημίσεις γιά τήν ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΑΝΘΛΟΓΙΑ τού Σχορέλη καί, άν καί σνεργάτης τού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ γιά κάποιο διάστημα, μή ξεροντας πώς μέ τόν πρόλογο τού Χρηστάκη μέ τίτλο "Η ΤΡΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ" πού δημοσιεύτηκε στό ΣΗΜΑ 9 τέλειωσε καί ή γενιά τών Μπήτ στήν Έλλάδα (ΙΔΕ ΟΔΡΟΜΙΟ 29), καταλήγει στό πεθαμένο καί άποσυντεθειμένο πιά κομμουνιστικό περιοδικό ΑΝΤΙ, άπου, στό τεύχος 163, άρχίζει

κάποιο άρθρο γιά τό Μπήτ, τό Ρόκ καί τή κακόμοιρη τή γενιά τού '60, κάποιο βράδυ πού "ό ύπνος δέν έρχεται σ' έννα κεφάλι full of the best fuckin' stuff around". Μαγκιά του, αλλά αυτό δέν είναι δικαιολογία γι αυτά πού γράφει. Τουλάχιστο σέ μιά κρίση είλικρίνειας παραδέχεται πώς δέν μπορεί νά διαβάσει πάνω άπό δέκα συνεχείς σελίδες τού "Naked Lunch" τού Μπάρροουζ.

Είναι πιά γεγονός πώς τό Μπήτ (σά λογοτεχνία κλπ κι όχι σά τρόπος ζωής) καί ή "όπόγεια" καλλιτεχνική έκφραση τής κακόμοιρης τής γενιάς τού '60 έχουν γίνει πιά "δβερλάντ" καί δέν ύπάρχει πιά τρόπος νά κρατήσεις τούς squares out. Ίσως χρειάζονται τά άρθρα τού Τζώρτζη στό ΑΝΤΙ καί κάποιο πολυτελές "λεύκωμα Μπήτ γιά νά τό μάθει όλη ή Έλλάς έπιτέλους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Μετά τόν Σουάμι Ντέβα Παρίνιτο(κατά κόσμον Μανώλη Ρασούλη-αύγουλιέρη)οί έρτίιμοι Τεό Μποποροπόμπο(κατά κόσμον Ρόμβος) καί Μάκης Τσιπουρίδης-κύριοι παράγοντες του γνωστού όποειδοϋς περιοδικού ΤΡΥΠΑ κατά τήν διάρκεια του πρόσφατου ταξειδίου τους εις 'Ινδίαν,

συμμετέχοντες σέ τελετή θρησκευτικής πορείας γιά νά μή ξεχυλίσει ό Γάγγης ποταμός. Κατόπιν τούτου έπακολούθησε ή τελετή βαπτισεώς τους εις:Λετιζαλοτιντάλο Χάρβα καί Τρεμγιούγκαν 'Ιρτύς Σάνκε, αντίστοιχα.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΣΙΜΟ

Μιά μοναχική περίπτωση δεινόσαυρου πού κυκλοφορεϊ άνά τούς δρόμους τρομάζοντας τούς περαστικούς καί δημιουργεϊ καί καλιερνεϊ τό συνειδησιακό μας πεδίο.Μιλάω φυσικά γιά τόν Νικόλα 'Ασιμο ή Σαλόκιν Σόμισα(έπί τό

θιβετιανότερον). 'Ο 'Ασιμος εις άναζήτηση κροκανθρώπων ή μιá άτελής προσπάθεια άπό ένα μουσικό νά περιγράψει τά συναισθηματά του καί τή ζωή μιá όλόκληρης δεκαετίας.Προσπάθεια άτελής στήν γραφή,άποτελεσματική ώστόσο-

σο δσον άφορά τό συναισθηματικό μας πεδίο πού άκόμα είναι εύάλωτο σ' αὐτούς πού όνομάζουμε περιπλανητές τών δυό άρτηριών τής 'Αθήνας. Οί δεινόσαυροι λοιπόν μάς συντροφεύουν— όντας δεινόσαυροι καί μεϊς.

"Νά μήν άρχίσεις νά ξεφτάς / βλαστάρι μου θρεμένο / είσ' ή στερνή άναπνοή / τά χρόνια πού σπαίλνω".

Βιβλίο λοιπόν καί ό Νικόλας 'Ασιμος καί τιμᾶται 120 δραχμάς, όχι πιά στά κάγκελα τοῦ Πολυτεχνείου μετά άπό άπόφαση πού πήραν οί κομματικοί δερβέναγες τής ΕΦΕΕ(=Φοιτητική άστυνομία).

Τά κάγκελα τοῦ Πολυτεχνείου είναι ένας κατακτημένος χώρος έλευθερίας διακίνησης

ιδεών, έπαναστατικών καί άλλων καί καμιά φοιτητικοαστυνομική άπόφαση δέν πρέπει νά διακόψει ή νά άπαγορεύσει αὐτή τήν έλευθερή διακίνηση. "Άλλωστε πούθενά άλλου στήν Εὐρώπη δέν υπάρχει άνάλογο προηγούμενο σέ κανένα άλλο πανεπιστήμιο όπου όχι μόνο στό προαύλιο καί γύρω άπ' αὐτό αλλά σέ άπόσταση άρκετῶν έκατοντάδων μέτρων άπ' τόν πανεπιστημιακό χώρο υπάρχει αὐτή ή θαυμάσια ατμόσφαιρα πού θυμίζει πάρτυ καί έχει σάν στόχο τόν άδέσμευτο προβληματισμό καί τήν διακίνηση διαφόρων α-κομμ. ιτικῶν έντύπων. Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ— ΠΟΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Κάτι πού έπρεπε νά γίνει έδω καί πολύ καιρό. Τά σχόλια πού ό Μάνος Χατζιδάκις έξέπεμπε άπό τό τρίτο πρόγραμμα άνθολογημένα σέ βιβλίο μέ εισαγωγικό σημείωμα δικό του.

'Ο Χατζιδάκις έχει αὐτή τήν στιγμή στή 'Ελλάδα τόν πιό λογικά διαρθρωμένο δι-αλεκτικό λόγο καί όμως σαφέστατα αντιμαρξιστικό καί ποιητικό. 'Ο σουρεαλισμός δέν πηγάζει άπό έξαντρίκ φράσεις αλλά άπό τήν πατροπαράδοτη διάρθρωση πού έκπέμπει μιá έπαναστατική ιδεολογία μέσ' άπ' τήν λειτουργικότητα μιás βαθειάς καί καθαρά έρωτικής φωνής— ίσως τής πιό έρωτικής φωνής πού έχει άκουστεί ποτέ άπ' τήν ραδιοφωνία.

Τέλος ή έκδοση αὐτή τών "Σχολίων" είναι άπαραίτητη σάν άπάντηση σέ όσους λένε τόν Χατζιδάκι δεξιό ή άκόμα χειρότερα φασίστα. Δέν έχουν καταλάβει πώς ό Μάνος Χατζιδάκις έδω καί καιρό έχει ξεφύγει άπό τίς δεσμεύσεις μιá πολιτικής ύποταγής σέ κόμματα, δέν μπορούν νά καταλάβουν πώς ένας 'λαχειοπώλης τοῦ ούρανού' μόνο νά άστειεύεται δύναται μέ τίς ήλίθιες έρωτήσεις πού τοῦ ύποβάλουν, άν λ.χ είναι δεξιός ή άν σκοπεύει νά παντρευτεί (περιοδικό ΓΥΝΑΙΚΑ). 'Ο Χατζιδάκις βρίσκεται πολύ κοντά στήν άστρική πληρότητα καί αὐτό οί πόλλοί καί ταπεινοί, ή μάζα δέν μπορεί νά τό καταλάβει, καί ένοχλείται πού δέν μπορεί νά έλέγξει τούτη τήν βαθύτατα έρωτική προσωπικότητα.

'Ο Μάνος Χατζιδάκις είναι τό πρόσωπο τής έλευθερίας, γι' αὐτό καί δέν χαίρει έκτιμήσεως άπ' τούς χόιρους ή τούς έλέφαντες, όπως ό ίδιος θαλεγε.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

'Ο Χατζιδάκις έκ τοῦ συστάδην.

ΟΙ ΣΕΞ-ΠΟΛΙΚΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΥΛΩΜΕΝΟΙ

Η προκήρυξη αυτή κυκλοφόρησε φωτοτυπημένη σέ καμπόσα αντίτυπα εν είδη ιδρυτικής. Τί θα μπορούσα να πω για μία καθαρά έρωτική προκήρυξη εκτός ίσως απ'τό ότι—ας μου τό επιτρέψουν οι "καυλωμένοι" τής Νομικής—τό 'Σεξ-Πολ' είναι οργάνωση πού έγινε πρώτα-πρώτα απ'τόν Βίλχελμ Ράιχ καί τά συνθετικά του όνοματός της σημαίνουν: Sexual & Political, πράγμα πού σημαίνει πώς έχουμε να κάνουμε μ'ένα κίνημα για τόν έρωτα καί τήν πολιτική, μέ τήν στενή της έννοια. Φυσικά ό ίδιος ό Ράιχ έκοψε άργότερα τίς σχέσεις του, μ'αυτή τήν οργάνωση. Γι'αυτό καί είμαι ενάντιος σ'όνομασίες μουμιολογικές καί βρυκολακιστικές. Ένώ θά μπορούσε καλύτερα να ήταν. "ΕΝΩΣΗ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΓΑΜΙΣΙΑ" (έφ'όσον φυσικά προτιμείται ό όρος "γαμίσια" απ'τόν όρο "έρωτας")...

Καί για να τελειώνουμε, μερικά ΧΙΟΝΑΤΙΚά συνθήματα για τό ίδιο θέμα από τό τεύχος 2-3:

Η ΧΙΟΝΑΤΗ Η ΚΑΛΗ ΣΕ ΠΑΡΤΟΥΖΑ ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ:

ΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΑ ΟΡΓΙΑ ΤΗΣ ΧΙΟΝΑΤΗΣ:

ΠΑΡΤΟΥΖΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ,

ΓΑΜΙΣΙ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ,

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Σήμερα στις 16 του μηνά Δεκεμβρίου του 1980 στη Μεγάλη του Γένους Σχολή (νομική), απεναντί στο καφενείο του Κωστα, δύο νεές και τεσσερις νεοί ανηκόντες στην κοινωνική αλητεία, καυλωμένοι, αποφάσισαν να δημιουργήσουν σεξουαλική κίνηση επ ονοματί σεξ-πολ, για να ξεκαυλώσουν.

Αντικειμενικός στόχος, της εν λόγω κίνησης είναι το γαμψί σε ανώτερη ποιότητα. (ΑΑΑ).

Που σημαίνει:

1) Τα μέλη του σεξ-πολ συνουσιάζονται τουλάχιστον απαξ του εικοσιτετρωρου χωρίς προφυλαχτικά και τραβηγμάτα και με αντισυλληπτικά.

2) Στην κίνηση συμμετέχουν άτομα ανεξάρτητα από πολιτική προέλευση (απευθυνόμεστε σ όλους όσους λείι κατι το παραδοσιακό "άσητε τα μισή και πιαστε το γαμψί").

3) Όχι δέσμευση στα γούστα (το πως και το τι δικό σας προβλημα).

4) Γνωμικό: "Μία παρτουζα την ημερα το γιατρο τόν κανει περα". (Έχουν το ελεuthero συμμετοχής βουλευτινες και υπουργοί).

ΚΑΤΩ ΤΟ ΤΙΔΕ ΚΑΙ ΤΟ ΡΟΛ, ΖΗΤΩ ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΕΞ ΠΟΛ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΠΟΥΝΑΙ ΑΝΤΙΟΡΓΑΣΜΙΚΑ. Ο ΜΟΥΝΑΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΥΤΣΑΡΟΣ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΚΡΑΤΗ ΕΚΑΝΑΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ.

Πορευθέντες λοιπον, ξεκαυλώστε παντα τα εθνη...και μην ξεχνάτε οτι το οριο της παρτουζας είναι το Ι.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΙΑΚΗΝ

"Πρίν ακόμα εϋθυγραμμιστούν οι πλανήτες (πράγμα που θα γίνει στις 2 'Απρίλη 1981)". (από το ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ-νο 57).

Τέτοιου είδους ένευθυνολογίες μόνο από έναν χρηστάκη μπορείς να τις εκούσεις και μάλιστα με αρκετό κομπασμό για τις αποκαλύψεις που κάνει, χωρίς βέβαια να έχει την στοιχειώδη ευαισθησία να αναλογιστεί τί στρεβλωμένες πληροφορίες δίνει για θέματα που καίνε όσο τίποτε άλλο σήμερα.

Έπειδή πρωτανέφερα απ'τίς στήλες του ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ τό θέμα του εϋθυγραμμισμού των πλανητών θεωρώ υποχρεωσή μου να σταθώ σ'αυτό τό παράδειγμα μουμιοποιημένης και παρασιτικής άρθογραφίας που έδω και κάμποσο καιρό έπιμένει να άσκει ό Λεωνίδας Χρηστάκης.

Πράγματι άναμένεται μιά τέτοια εϋθυγράμμιση άναμένεται, για τό 1982, όταν όλοι οι πλανήτες του συστηματός μας θά συγκεντρωθούν στην ίδια πλευρά του ήλιου, άπ'τόν Πλούτωνα μέχρι τον Έρμη. Ήδη δύο άστρονόμοι ό Τζών Γκρίμπιν και ό Στέφεν Πλένγκμαν έχουν γράψει ένα βιβλίο με τίτλο "The Jupiter effect", στο όποιο προβλέπουν ότι τό άποτέλεσμα αυτής της εϋθυγράμμισης θά είναι μιά αύξηση της έλκτικής δύναμης που θά προκαλέσει ήλιακές εκλάμψεις. Αυτές θά μπορούσαν να επιδράσουν στην περιστροφή της Γης, προκαλώντας διαταραχές στις επικοινωνίες, ήφαιστειακές εκρήξεις, περιέργα μετεωρολογικά φαινόμενα και σεισμούς που θά επιρεάσουν ειδικά τό ρήνυα

του Σάν Άντρέας της Καλιφόρνιας με άποτέλεσμα μεγάλες καταστροφές στην άμερικάνικη δυτική άκτή.

Έκτός άπ'αυτούς τούς άστρονόμους έχουμε και τόν Βηρώσσο, βαβυλώνιο Ιστορικό ό όποιος έχει γράψει πώς όταν όλοι οι πλανήτες που τώρα κινούνται σε διαφορετικές τροχιές πλησιάσουν τόν Καρκίνο, έτσι ώστε να στέκονται σε μιά ευθεία γραμμή στο ίδιο σημείο του ζωδιακού, τότε ό κόσμος θά καταστραφεί από φωτιά (δές τις ήφαιστειακές εκρήξεις των άστρονόμων).

Τέλος στην Άμερική και στις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες υπάρχουν ήδη κινήματα για την "έ π ι β ί ω σ η" του άνθρωπινου είδους μετά από τέτοια καταστροφή. Και φυσικά δέν μιλάνε μ ό ν ο για την εϋθυγράμμιση αλλά άναφέρονται στις προφητείες του Νοστράδαμος για τόν έκτο μήνα του 1999, για νέα έποχή παγετώνων, για την μόλυνση, κ.ά. Και δέν είναι τυχαίο που στο άνατολικό κράτη που βασιλεύει άγνοια για αυτά τά θέματα μιάς και κυριαρχεί ακόμα ό κομμουνιστικός σκοταδισμός.

Έτσι λοιπόν μιάς και ό Λεωνίδας Χρηστάκης άπασχολεί μόνο 3 γραμμές από τις Τελευταίες του Ειδήσεις και μάλιστα με άπροκάλυπτα προβοκατόρικο και σκόταδιστικό τρόπο, μόνο σάν συνειδητό κομμουνιστικό πράκτορα μπορούμε να τόν δεχτούμε, χωρίς αυτό να σημαίνει, ότι θά μείνει και... άτιμώρητος.:

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΥΡΩΝΗΣ

Η Άννα Πλατένκα
γεύεται τόν ναύτη τοῦ
θωρηκτοῦ Ποτέμκιν πρίν
φτάσει στήν συγκλονιστική
σκηνή τῆς θεοφανίας.

Τί νά γράφεις γι αὐτό τό ὑπέροχο ἀναρ-
χικό καί ἐπαναστατικό πόλημα πού πρόσ-
φατα παίχτηκε στήν Ἀθήνα μέ καθυστέ-
ρηση 6 χρόνων. Θά θάλα νά σταθῶ σέ τρία
σημεῖα πού καθορίζουν τήν ὅλη ἰδεολο-
γία τῆς ταινίας. Καί πρῶτα πρῶτα ὅταν ὁ
ναύτης τοῦ θωρηκτοῦ Ποτέμκιν ἀνεβαίνει
στήν "ΕΠΙΒΙΩΣΗ" καί ἀφοῦ κάνει ἔρωτα
μέ τήν μαμά Κομούνα καί οἱ δύο μαζί
μέ ἔντονα τά σημάδια τῆς ὀργασμικῆς
ἱκανοποίησης χαραγμένης στά πρόσωπά
τους, τραγουδοῦν τό "ἀβάντι πόπολο".
Σπάνια ἄν ὄχι ποτέ τοῦτο τό καθαρά ἐπα-
ναστατικό τραγούδι ἔχει ἀποδοθεῖ μέ τό
ση ἐπαναστατικότητα καί μέ τόσο ἔρω-
τισμό. Καί φυσικά λειτουργεῖ σάν ἀπάν-
τηση στίς ἀθλιές κομματικοφυλλαδίστι-
κες παραγωγές τοῦ στυλ "ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ
ΓΑΡΥΦΑΛΟ", ὅπου ἀντί γιά ζωή καί ἔρωτα

Μιά ἀκόμα σκηνή ἀπ' τήν ΓΛΥΚΕΙΑ ΤΑΙΝΙΑ
τοῦ Μακαβέγιεφ.

καί δημιουργία, ἔχουμε θάνατο καί ἀρτη-
ριοσκλήρωση καί μαραμμένα γεννητικά
ὄργανα.

Δεύτερη ἐκπληκτική σκηνή πάλι μέ τόν
ναύτη τοῦ Ποτέμκιν καί τήν μαμά Κο-
μούνα μέσα στόν τεράστιο κάδο μέ τή
ζάχαρη καί τά ἀμέτρητα ζαχαρωτά ὅπου
ἀφοῦ κάνουν ἔρωτα ἔπειτα ἡ μαμά Κομ-
μούνα ἀρχίζει νά τόν τρώει κομματιά-
ζοντάς τον ἀρχικά μέ τά δόντια καί
μετά μ' ἓνα τεράστιο μαχαίρι. Ἐδῶ εἶναι
πού ἔχουμε θεοφανία ἀθλιοί κριτικοί μέ
τόν Μεγαλέξαντρο σας. Καί θεοφανία καθα-
ρή ἀπόλαυση μέσα σέ ματωμένη ζάχαρη
καί κραυγές ἀπόλαυσης καί ἀπό τά δύο
μέρη. Καί λίγο ἀργότερα ἡ Κάρολ Ἀώρ, συν-
δετικός κρῖκος μ' ὄλα τά ἐπιδόσεις τοῦ
φίλμ, ξυπνάει ἀπ' τόν λήθαργό της γιά νά
ἐπικοινωνήσει σέ μιά τελετουργική τε-
λετή μ' ἓνα ἀνώνυμο πέος.

Τρίτη καί προτελευταία σκηνή τοῦ ἔργου
ἡ ὑπέροχη τελετή τῆς σοκολάτας, ὅπου ἡ
Κάρολ Ἀώρ (στό ἔργο μίς Κόσμος 1982)
ἔχοντας κερδίσει τήν ἀπόλυτη ἐξάγνιση
τήν μεταδίδει, ἐρωτοτροπεῖ μαζί της καί
μέ τόν ἑαυτό της ἀλειμμένη ἀπ' τήν κορ-
φή ὡς τά νύχια μέ παχύρρευστη σοκολάτα
— ἀναφορά στό ἀντρικό σπέρμα. Σκηνή ὀρ-
γασμιακή καί σκηνοθετικά τέλεια καί
ἀπό μόνη της ἄν ὑπῆρχε χωρίς τό ὑπόλοι-
πο ἔργο θά λειτουργοῦσε θαυμάσια.
Φυσικά τό "SWEET MOVIE" δέν εἶναι μόνο
αὐτές οἱ σκηνές, εἶναι ἀπειρα μικρά σκη-
νικά κομμάτια πού συνθέτουν τό σύνολο
ἀκριβό καί πολῦτιμο γιά καθένα πού θέ-
λει μιά πλήρη ἐρωτική ἐπαφή μέ τήν

σκοτεινή αίθουσα με τό ολογράφικό αντι-
 κείμενο του υποκειμένου του σεαυτολόιντ.
 Τελειώνοντας θάθελα νά σταθώ στήν έρω-
 τική συνεισφορά του Μάνου Χατζιδάκι
 καί τς υπέροχης μουσικής πού δραματίσ-
 τηκε καί παρέδωσε στόν Μακαβέγιεφ. Στό
 σημείωμα του δίσκου ο Χατζιδάκις γράφε
 πώς τήν ιδέα νά συνεργαστεί μέ τόν
 Μακαβέγιεφ τού τήν έδωσε ή προηγούμενη
 ταινία του "W.R. ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑ-
 ΝΙΣΜΟΥ", πού είδαμε καί στήν Έλλάδα.
 Καί ρωτώ αυτούς πού θέλουν τόν Χατζι-
 δάκι φασίστα ή έστω φωτισμένο δεξιό.
 Είναι δυνατόν κάποιος αύτης τής παρά-

ταξης νά συνεργαστεί μέ μιά τέτοια ται-
 νία. Μέ μιά ταινία τόσο άπελευθερωτικά
 άναρχικιά;
 Τό "SWEET MOVIE" είναι άπ'τίς ταινίες
 πού πρέπει νά βλέπουμε καί δυό καί
 τρεις καί δεκατρείς φορές γιά νά πετύ-
 χουμε τήν κάθε φορά τήν καλύτερη έρωτι-
 κή συνεύρεση μέ τό αντικείμενο τής
 ταινίας πού πλανιέται μέσα στούς δαιδά-
 λους τής συνειδήσεώς μας. Γιά ένα άναρ-
 χικό, έρωτικό, άπελευθερωτικό, διαγαλαξι-
 ακό αύριο.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

·Η Κάρολ Λώρ·

·Η Κάρολ Λώρ στήν καθαγιαστική σκηνή
 τής βαπτισής σέ σοκολάτα. Μιά άπ'τίς
 συγκλονιστικώτερες σκηνές άπ'τήν ΓΛΥ-
 ΚΕΙΑ ΤΑΙΝΙΑ του Μακαβέγιεφ

TZAZZ Αηδίες Κώστα Γιαννουλόπουλε. Μᾶς τᾶπρηξες πιά μέ τᾶ βλακώ-
 δη έντυπά σου. Κυκλοφορεῖς ἕνα ἄθλιο τεῦχος, τό 10 νούμερο,
 μέ μοναδική ὕλη τοῦ ἐξαιρετικοῦ κατά τᾶ ἄλλα Σάν Ρᾶ, τζάζ-
 μαν τῆς Αἰγύπτου, μέ μονοχρωμία στό ἐξώφυλλο, ἐλάχιστες
 σελλίδες καί στήν πάφτηνη τιμή (γιά κυράτσες καί πούστηδες
 τοῦ Κολωνακίου) τῶν 100 δρχ (καί μέ ἀτελεία) Γιαννουλόπουλε
 ἐν τέλει πιστεύω πῶς λίγο Ρόκ δέν θά σοῦ ἔκανε κακό. Γιατί
 ὁ πολὺς ὕπνος τῆς πανάθλιας καί ἀντιερωτικῆς μουσικῆς
 πού ἀκούει στό δῶμα τζάζ κοντεύει νά μᾶς εὐνοῦχίσει πιά
 μέ τό συνεχές της ἀκουσμά ἀπό τᾶ ραδιοφωνικά κανάλια τοῦ
 Τρίτου Χατζιδακιτοῦ προγράμματος (δρα: Δημόπουλος, ὁ παιδο-
 βούβαλος, Δανίκας, ὁ καρδιοπαθής καί ὁ φίλος κατά τᾶ ἄλλα
 Χρήστος Βακαλόπουλος).
 Τέλος γιά τόν ἐκ Θεσσαλονίκης Σάκη Παπαδημητρίου, εἰδικό
 στά θέματα Κέρουακ (ὅπως θέλει ὁ ἴδιος νά πιστεῦει) πι-
 τεύουμε πῶς ἔχει καλύτερους καί οὐσιαστικώτερους τρόπους
 νά ὀργαστεῖ ἀπό τό νά καταναλώνεται στήν ἔκδοσή τοῦ ἁθ-
 λτου Γιαννουλοπουλικοῦ έντύπου "TZAZZ".

TZAZZ=ΥΠΝΟΣ
 ΡΟΚ =ΓΑΜΙΣΙ

Ο ΑΛΤΟΥΣΕΡ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΑΘΗΝΑ - ΟΘΩΝΗ

Βαγγελή Κοτρωνή

Μετά τόν "φιλόσοφο" Πουλαντζᾶ ἕνας ἀ-
 κόμα κομμουνιστής ἀκολούθησε τό παρα-
 δείγμά του καί ἀμφισβήτησε, ἔμπρακτα,
 τίς ἀρχές τῆς καπιταλισκοσοσιαλιστικῆς
 ζωῆς, μόνο πιά ἀποτελεσματικά ἀπ' τόν
 Πουλαντζᾶ. Γιατί ἐνῶ ὁ ἕνας ἀπεχώρησεν
 ἀπ' τόν κόσμο τοῦτο, ὁ Ἄλτουσερ τό πολύ
 πολύ νά κλειστεῖ γιά ἕνα δυό χρονάκια
 στό τρελλοκομεῖο καί μετά πάλι θᾶναι
 ἔτοιμος... γιά νέα δρόση.

Ἡ πράξη τοῦ Ἄλτουσερ νά πνίξει τήν
 ὀπωσδήποτε φεμινίστρια γυναῖκα του
 μονάχα μέ τήν δυναμικότητα μιᾶς βομβισ-
 τικῆς ἐπίθεσης ἢ ἐνός γίπυκου συναγερ-
 μοῦ μπορεῖ νά παρομιαστεῖ. Ὁ Ἄλτουσερ
 μοιάζει νά κατάλαβε τᾶ δυό κυρίαρχα
 στοιχεῖα καταπίεσης ἐνός ἀνδρα φιλόσο-
 φου σέ μιᾶ ἀναπτυγμένη καπιταλισκοσοσια-
 λιστική κοινωνία. Ἡ γυναῖκα—τό θηλυκό
 σάν καταλύτης στήν ἀνάπτυξη τῆς διάνοι-
 ας καί ἡ παιδεία—ἡ γνώση σάν παρεμπο-
 διστικό στοιχεῖο στήν περιπέτεια καί
 στήν ἡδονή. Ἔτσι μετά τόν στραγγαλισμό
 τῆς γυναίκας του, ἀπέλιψε νά κάμει τό
 ἐκπαιδευτικό ἔδρυμα, ὅπου ἐργαζόταν...
 Αὐτός λοιπόν εἶναι ὁ ἐπαναστάτης φιλό-
 σοφος Λουῖς Ἄλτουσερ καί εἴθε τό πα-
 ραδείγμά του νά ἀκολουθήσουν καί ἄλλοι
 φιλόσοφοι, καί νά κάψουν τᾶ ἔδρύματα
 ὅπου ἐργάζονται καί νά πνίξουν ἢ νά
 σφάζουν (ἀν τήνβρῖσκουν μέ τήν γεύση
 τοῦ αἵματος) τήν γυναῖκα τους.

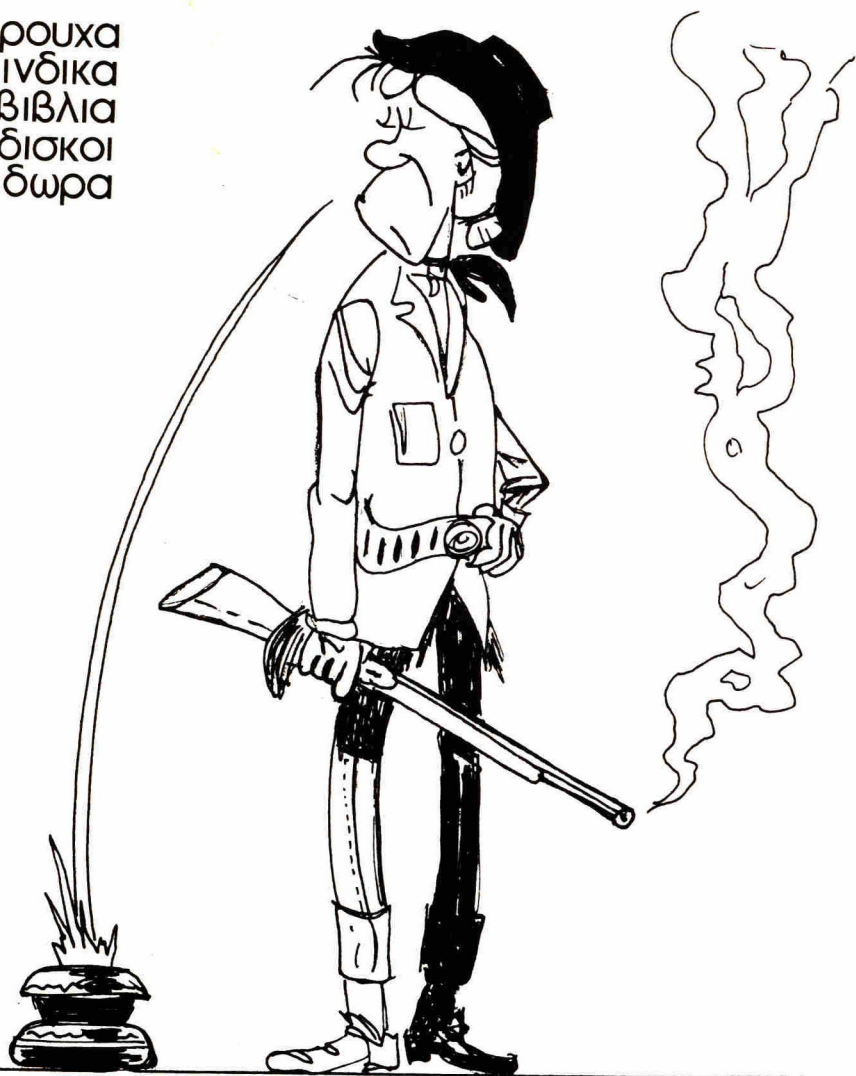
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

ἐκδόσεις **ΧΙΟΝΑΤΗ**

ποίησις '77-'78

UP SHOP ΤΟ ΨΑΔΙΝΟ ΚΑΡΟΤΟ

ρουχα
ινδिका
βιβλια
δισκοι
δωρα

- ζωοδ.πηγης & τζαβελλα - εξαρχεια - τηλ. 3637911 -

